និរាករណ៍

ខុទ្ទកាល័យព្រះមហាក្សត្រ

ព្រះរាជក្រម នស/រកម/០១៩៧/០១

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ

រាជហរិវង្ស ឧភតោសុជាត វិសុទ្ធពង្ស អគ្គមហាបុរសរតន៍ និករោត្តម

ធម្មិកមហារាជាធិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ និង នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២ នស.៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តិទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស.រកត_១០៩៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសំរួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស.រកត ១០៩៤_៩០ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសំរួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស_រកម_០១៩៦_០៤ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងយុត្តិធម៌
- តាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្នើសុំអំពីសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទាំងពីរ និង អំពីទេសរដ្ឋមន្ត្រី និង ជារដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌

ប្រកាសអោយប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀន ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ៩ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៦ នាសម័យប្រជុំលើកទី ៧ នីតិកាលទី ១ ដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ :

ច្បាប់ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀន

ជំពូកទី ១

ការចាត់ថ្នាក់ថ្នាំញៀន ឬ សារធាតុដែលមានឥទ្ធិពលលើប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទ និងសារធាតុសំរាប់ផលិតគ្រឿងញៀន

មាត្រា ១ .–

ត្រូវចាត់ទុកជាគ្រឿងញៀន ថ្នាំញៀនទាំងឡាយ សារធាតុមានឥទ្ធិពលលើប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទ និងគ្រឿងផ្សំទាំងឡាយ ដែលកំណត់ក្នុងតារាងខាងក្រោម នេះ ៖

តារាង I –រុក្ខជាតិ និងសារធាតុដែលបណ្តាលអោយមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ហើយដែលគ្មានផលប្រយោជន៍អ្វីខាងវេជ្ជសាស្ត្រ ។

តារាង II –រុក្ខជាតិ និងសារធាតុដែលបណ្តាលអោយមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ប៉ុន្តែមានផលប្រយោជន៍ខាងវេជ្ជសាស្ត្រ ។

តារាង III –រុក្ខជាតិ និងសារធាតុ ដែលបណ្តាលអោយមានគ្រោះថ្នាក់ ប៉ុន្តែមានផលប្រយោជន៍ខាង វេជ្ជសាស្ត្រ ។

តារាង IV –សារធាតុ និងជាតិគីមីទាំងឡាយ ដែលប្រើប្រាស់សំរាប់ផលិតគ្រឿងញៀន និង សំរាប់ផលិតសារធាតុដែល មានឥទ្ធិពលលើប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទ ហើយដែលចាត់ថ្នាក់ក្នុងអនុសញ្ញាអង្គការសហប្រជាជាតិឆ្នាំ ១៩៨៨ ស្តីពីការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹង

ជំនួញខុសច្បាប់នៃគ្រឿងញៀន និងសារធាតុមានឥទ្ធិពលលើប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទ ឬ ក្នុងការអនុវត្តន៍អនុសញ្ញានេះប្រឆាំងនឹងការធ្វើជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ ។

តារាងទាំង ៤ នេះ បានចែងជាលំអិតនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ ។

តារាងទាំងអស់នេះនឹងបានកែប្រែ ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រោយពីបានសួរយោបល់អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងគ្រឿងញៀន ជាអាទិ៍ពេលណាមានការចុះឈ្មោះគ្រឿងញៀនជាថ្មី ការលុបចេញ ឬ ការផ្ទេរពីតារាងមួយទៅតារាងមួយ ។

ជំពូកទី ២

ការហាមឃាត់ ការដាំរុក្ខជាតិញៀន
ការផលិត ការប្រើប្រាស់ ការចែកចាយ និងការធ្វើជំនួញគ្រឿងញៀន

មាត្រា ២ .-

លើកលែងតែក្នុងករណីនៃមាត្រា ១៤ ការដាំអាភៀន ដើមក្អាត់ ដើមកញ្ឆា និងដើមកញ្ឆា ត្រូវហាមឃាត់ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៣ .-

លើកលែងតែក្នុងករណីនៃមាត្រា ១៤ ត្រូវហាមឃាត់ការផលិត ការចែកចាយ និងការធ្វើជំនួញលក់ដុំ ឬ លក់រាយ ការដឹកជញ្ជូន ការរក្សាទុក ការផ្តល់អោយ ការចែកអោយដោយគិតថ្លៃ ឬ ឥតគិតថ្លៃការទិញ ការប្រើប្រាស់ ការនាំចេញ នាំចូល ឬ ការឆ្លងកាត់និងការសំចតលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា នូវរុក្ខជាតិ សារធាតុ និងគ្រឿងផ្សំដែលមានចែងក្នុងតារាង I ។

មាត្រា ៤ .-

ការផលិត ការធ្វើជំនួញ និង ការចែកចាយផ្ទុំក្តី រាយក្តី ការធ្វើជំនួញអន្តរជាតិ ការប្រើប្រាស់រុក្ខជាតិ សារធាតុ និង ការរៀបចំផ្សំធ្វើដែលបានចែងក្នុងតារាង II និង III ត្រូវបានហាមឃាត់ចំពោះជនណាក៏ដោយ ដែលគ្មានអាជ្ញាប័ណ្ណពិសេសពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង

សុខាភិបាល និងចំពោះគ្រឹះស្ថាន ឬ ទីស្ថានណាមួយ ដែលឥតមានអាជ្ញាប័ណ្ណពិសេសចេញអោយក្នុងល័ក្ខខ័ណ្ឌដូចគ្នា ។

បែបបទសំរាប់អនុវត្តទាំងឡាយនៃមាត្រានេះ ហើយជាអាទិ៍បណ្តាបែបបទទាក់ទងទៅនឹងល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃពាក្យសុំ និងសេចក្តីអនុញ្ញាតទាក់ទងទៅនឹងមាតិកា និងការគិតការផ្អាកមិនអោយប្រើនិងការលុបចោលនៃអាជ្ញាប័ណ្ណទាំងពីរ ត្រូវបានកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៥ .-

ត្រូវហាមឃាត់ដូចគ្នានឹងខាងលើនេះដែរ ចំពោះរុក្ខជាតិ សារធាតុ និងគ្រឿងផ្សំដែលមានចែងក្នុងតារាង II និង III ជាពិសេសការឆ្លងកាត់ និងការសំចត លើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ទោះបីរុក្ខជាតិ សារធាតុ ឬ គ្រឿងផ្សំនោះដាក់ចុះ ឬ មិនដាក់ចុះពីមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនក៏ដោយលើកលែងតែការទិញ ការដឹកជញ្ជូននិងការរក្សាទុកសំរាប់ផលិតឱសថព្យាបាលមនុស្ស ឬ សត្វ ដែលត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការអនុញ្ញាតិនិងការត្រួតពិនិត្យនៃក្រសួងសុខាភិបាល ។

មាត្រា ៦ .-

វិធានការត្រួតពិនិត្យនិងតាមដាន ដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ក៏ត្រូវប្រព្រឹត្តទៅនៅកំពង់ផែរួចពន្ធ និងនៅតំបន់រួចពន្ធដែរ ។

មាត្រា ៧ .-

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាលកំណត់ ១ ឆ្នាំម្តង នូវបរិមាណជាអតិបរមានៃរុក្ខជាតិ សារធាតុ និង គ្រឿងផ្សំផ្សេងៗ ដែលសហគ្រាសរដ្ឋនិងសហគ្រាសឯកជនត្រូវការដើម្បីផលិតឱសថព្យាបាលមនុស្ស ឬ សត្វ តាមសេចក្តីត្រូវការជាក់ស្តែង ។

មាត្រា ៨ .-

ក្រសួងសុខាភិបាលនាំចូលរុក្ខជាតិ សារធាតុនិងគ្រឿងផ្សំផ្សេងៗ ដែលត្រូវការប្រចាំឆ្នាំសំរាប់ហគ្រាសរដ្ឋ ឬ សហគ្រាសឯកជនខាងលើនេះយកទៅផលិតឱសថ ។

សហគ្រាសឯកជនដែលផលិតឱសថព្យាបាលមនុស្ស ឬ សត្វដែលត្រូវការទិញរុក្ខជាតិសារធាតុ ឬ គ្រឿងញៀនដែលមានចែងក្នុងតារាង II និង III ត្រូវសុំទិញពីក្រសួងសុខាភិបាល ។

មាត្រា ៩ .–

ការផ្សព្វផ្សាយពាណិជ្ជកម្មអំពីរុក្ខជាតិ សារធាតុ និងគ្រឿងញៀន ឬ ឱសថដែលមានចែងក្នុងតារាង II និង III ត្រូវហាមឃាត់ ។ ការផ្តល់គំរូ ឬ រូបមន្តឱសថទៅអោយឯកជន ការផ្តល់គំរូរុក្ខជាតិសារធាតុ ឬ គំរូគ្រឿងញៀន ដែលមានចែងក្នុងតារាង II និង III ត្រូវហាមឃាត់ ។

មាត្រា ១០ .–

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល អាចចេញប្រកាសណែនាំបន្ថែមចំពោះការផ្សព្វផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៩ ។

វិធានទាក់ទងនឹងការចេញអាជ្ញាប័ណ្ណ និង ល័ក្ខខ័ណ្ឌ ដែលសហគ្រាស ឬ ឯកជនណាម្នាក់អាចធ្វើសកម្មភាពចែងក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ១១.–

ការធ្វើ ការលក់ ទិញ ឬ ការចែកចាយដុំ និងការធ្វើពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ នៃសារធាតុដែលមានចែងនៅក្នុងតារាង IV ត្រូវអនុវត្តតាមបទបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៥ ដល់ ៨ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ១២ .–

អ្នកផលិត អ្នកលក់ដុំ និងអ្នកលក់រាយ ដែលអនុញ្ញាតដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល ត្រូវតែចុះក្នុងសៀវភៅបញ្ជីដែលមានបង់លេខទំព័រ និងចុះហត្ថលេខាសង្ខេបរបស់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនូវរាល់ការទិញ ឬ លក់សារធាតុដែលមានចែងក្នុងតារាង II , III និង IV ។

ការចុះបញ្ជីនេះ ត្រូវធ្វើនៅពេលប្រតិបត្តិការ ដោយឥតទុកចន្លោះ ឥតកោសលុបនិងឥតសរសេរត្រួត ។

ការចុះបញ្ជីនេះត្រូវសរសេរបញ្ជាក់ថ្ងៃខែឆ្នាំនៃប្រតិបត្តិការឈ្មោះ និងចំនួននៃផលិតផលដែលទទួលបាន ឬលក់ចេញ នាម អាស័យដ្ឋាននិងមុខរបររបស់អ្នកទទួលទិញ ឬអ្នកលក់ ។

សៀវភៅបញ្ជីត្រូវរក្សាទុកក្នុងរយៈពេលដប់ឆ្នាំ គិតចាប់ពីថ្ងៃចុះបញ្ជីចុងក្រោយ ដើម្បីបង្ហាញទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចតាមសេចក្តីបង្គាប់ ។

មាត្រា ១៣ .-

កាលបើមានសញ្ញាគួនឲ្យសង្ស័យថា សារធាតុណាមួយក្នុងតារាង IV ជាសារធាតុសំរាប់យកទៅផលិតថ្នាំញៀនដោយខុសច្បាប់ណាមួយ ឬ សារធាតុដែលមានឥទ្ធិពលលើប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទ សារធាតុនោះត្រូវឃាត់ទុកភ្លាម រង់ចាំលទ្ធផលនៃការស៊ើបអង្កេតរបស់តុលាការ ។

ជំពូកទី ៣

ការស្រាវជ្រាវខាងវេជ្ជសាស្ត្រ ខាងវិទ្យាសាស្ត្រ និងខាងការសិក្សា

មាត្រា ១៤ .-

ដើម្បីគោលដៅនៃការស្រាវជ្រាវខាងវេជ្ជសាស្ត្រ ខាងវិទ្យាសាស្ត្រ ខាងការសិក្សា ឬ ខាងនគរបាលវិទ្យាសាស្ត្រ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាលអាចអនុញ្ញាត អោយបុគ្គលនៃអង្គការរដ្ឋណាមួយផលិត ធ្វើ ទិញ ប្រើប្រាស់រក្សាទុករុក្ខជាតិ សារធាតុ និងគ្រឿងផ្សំដែលមានចែងក្នុងតារាង I , II និង III ក្នុងបរិមាណមិនលើសពីចំនួនត្រូវការចាំបាច់ជាក់ខាត ។

អ្នកទទួលការអនុញ្ញាតត្រូវចុះក្នុងសៀវភៅនូវបរិមាណនៃរុក្ខជាតិ សារធាតុ គ្រឿងផ្សំដែលខ្លួន ទិញ ធ្វើ ប្រើប្រាស់ និងកំទេចចោល ។ បញ្ជីនេះ សាមីខ្លួនត្រូវរក្សាទុក ១០ឆ្នាំយ៉ាងតិច ។

ម៉្យាងទៀត ត្រូវចុះបញ្ជី ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំនៃប្រតិបត្តិការ និងឈ្មោះអ្នកផ្តល់ ។ រៀងរាល់ឆ្នាំអ្នកទទួលការអនុញ្ញាតត្រូវរាយការណ៍ជូនរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល អំពីបរិមាណប្រើប្រាស់ ឬ កំទេចចោលនិងបរិមាណដែលមាននៅក្នុងសន្និធិ ។

ជំពូកទី ៤

អធិការកិច្ច និងការពិនិត្យតាមដានក្រោមចរន្តស

មាត្រា ១៥ .–

គ្រប់បុគ្គល សហគ្រាសឯកជន សហគ្រាសរដ្ឋ គ្រឹះស្ថានវេជ្ជសាស្ត្រ គ្រឹះស្ថានឱសថសាស្ត្រ និង គ្រឹះស្ថានវិទ្យាសាស្ត្រ ដែលធ្វើសកម្មភាព ឬ ប្រតិបត្តិការណា មួយអំពីរុក្ខជាតិ សារធាតុ គ្រឿងញៀន ឬ ឱសថដែលមាន ចែងក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យនិងការឃ្លាំមើលរបស់រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសុខាភិបាលដែលត្រូវចាត់អធិការឱសថសាស្ត្រអោយធ្វើអធិការកិច្ចសាមញ្ញយ៉ាងតិចមួយឆ្នាំម្តង និងធ្វើអធិការកិច្ចវិសាមញ្ញគ្រប់ពេលវេលាលើគ្រឹះស្ថានទីស្នាក់សន្និធិ និងលើការកត់ត្រាចុះបញ្ជី ។ អធិការក្រសួងសុខាភិបាលអាចសុំកំលាំងជំនួយចាំបាច់ដើម្បីធ្វើអធិការកិច្ច ។

ត្រូវស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យ និងការឃ្លាំមើលខាងលើនេះដែរ បន្ទប់ដែលតំកល់ប្រអប់ដាក់ថ្នាំសង្គ្រោះមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនសាធារណៈ ដែលអោយធ្វើការដឹកជញ្ជូនអន្តរជាតិ ។

បែបបទសំរាប់អនុវត្តមាត្រានេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ៥

ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១៦ .–

ដោយពុំទាន់គិតដល់ការចោទប្រកាន់អំពីការដាំ រុក្ខជាតិញៀន ការផលិត ការធ្វើ ឬ ការជួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ប្រសិនបើមាន ត្រូវពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០៛០០ (មួយសែនរៀល) ដល់ ១.០០០.០០០៛០០ (មួយលានរៀល) ជនណាប្រព្រឹត្តក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃ

សកម្មភាពត្រឹមត្រូវណាមួយ ដែលធ្វើឡើងក្នុងប្រយោជន៍វេជ្ជសាស្ត្រ ឬ ឱសថសាស្ត្របាន លើសនឹងបទបញ្ញត្តិច្បាប់និងបទបញ្ជាចំពោះ ÷

១–ការហាមឃាត់មិនអោយដាំ រុក្ខជាតិញៀន ផលិត ឬ ធ្វើជំនួញជុំ ឬ រាយ ដឹកជញ្ជូន រក្សាទុក អោយលក់ចែកចាយ ប្រើប្រាស់ក្នុងរោងចក្រនាំចូល នាំចេញដឹកជញ្ជូន ដោយមានការសំចតនូវសារធាតុ ឬ រុក្ខជាតិទាំងឡាយដែលបានចែងក្នុងតារាង I ។

២–អាជ្ញាប័ណ្ណអនុវត្តសកម្មភាពណាមួយដែលចែងខាងលើនេះឬ ល័ក្ខខ័ណ្ឌ ដែលបានតម្រូវដោយអាជ្ញាប័ណ្ណនេះ ។

៣–ការនាំចូល ឬ នាំចេញ ការដឹកជញ្ជូនដោយមានការសំចតលើទឹកដីនៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា នៃសារធាតុដែលចែងក្នុងតារាង II និង III ។

៤–ការកំរិតជាអតិបរិមាដែលកំរិតដោយក្រសួងសុខាភិបាល ពីការផលិតសារ ធាតុ និង ការរៀបចំឱសថ ដែលមានសារធាតុ ចែងក្នុងតារាង II និង III ។

៥–ការផ្សាយពាណិជ្ជកម្មអំពីផលិតផល ដែលមានសារធាតុចែងក្នុងតារាង II និង III ។

៦–ការចែកចាយ ការចេញវេជ្ជបញ្ជា ការជាវថ្នាំឱសថ ឬ សារធាតុដែលចែង ក្នុងតារាង II និង III ។

៧–ការចុះបញ្ជីនិងប្រតិបត្តិការនិងស្ថិតិ ដែលតម្រូវអោយធ្វើ ។

៨–ការផលិត ការធ្វើជំនួញ ឬ ការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលចែងក្នុងតារាង I, II និង III សំរាប់សកម្មភាពស្រាវជ្រាវខាងវេជ្ជសាស្ត្រ វិទ្យាសាស្ត្រ ឬ ការ សិក្សា ។

ក្នុងករណីមិនរាងចាលត្រូវទ្វេទោស ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ថ្ងៃ ដល់ ១ខែ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០៛០០ (មួយលានរៀល) ដល់ ៥.០០០.០០០៛០០ (ប្រាំលានរៀល) ឬ ទោស ណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរនេះ ជនណាប្រឆាំងនឹងការបំពេញមុខងាររបស់អធិការឱសថ សាស្ត្រទោះបីតាមមធ្យោបាយណាក៏ដោយ ។

មាត្រា ១៧ .-

ប្រសិនបើមានហេតុការណ៍ណាមួយបង្ហាញអោយឃើញថា ចារីនៃបទល្មើសទាំងឡាយដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ១៦ បានប្រព្រឹត្តសំរាប់និយោជករបស់ខ្លួន និយោជកនេះត្រូវទទួលខុសត្រូវរួមគ្នាក្នុងការបង់ប្រាក់ពិន័យ ដែលសំរេចដោយ តុលាការ ។

ជំពូកទី ៦

ការបង្ការ និងរាវរកការសំអាតប្រាក់បានមកពីជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់

ផ្នែកទី ១

ការកំរិតចំនួននៃការទូទាត់ជាសាច់ប្រាក់

មាត្រា ១៨ .-

ការទូទាត់ជាសាច់ប្រាក់ មានទឹកប្រាក់លើសពីចំនួនដែលបានកំណត់ដោយស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវហាមឃាត់ ។

ផ្នែកទី ២

កាតព្វកិច្ចធ្វើប្រតិវេទន៍នៃការផ្ទេរជាអន្តរជាតិនៃរបស់មានតម្លៃ

មាត្រា ១៩ .-

រាល់ការផ្ទេរទៅបរទេស ឬ មកពីបរទេស នូវមូលនិធិ មូលប័ត្រ ឬ របស់មានតម្លៃផ្សេងៗ ដែលមានទឹកប្រាក់លើសពីចំនួនដែលបានកំណត់ដោយស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច

ត្រូវធ្វើប្រតិវេទន៍ទៅធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ។ ក្នុងប្រតិវេទន៍ ត្រូវប្រាប់ប្រភេទនិងចំនួនទឹកប្រាក់នៃការផ្ទេរ នាម និងអាស័យដ្ឋានរបស់អ្នកផ្ទេរនិងអ្នកទទួល ។

ផ្នែកទី ៣

បទបញ្ញា អំពីមុខរបរជាអ្នកប្តូរប្រាក់ផ្ទាល់ដៃ

មាត្រា ២០ .–

រូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គល ដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតអោយប្រកបមុខរបរជាអ្នកប្តូរប្រាក់ផ្ទាល់ដៃត្រូវ ÷

១–សួរបញ្ជាក់ពីអត្តសញ្ញាណអតិថិជនរបស់ខ្លួន ដោយឱយគេបង្ហាញឯកសារជាភស្តុតាងដែលមានបិទរូបថត ហើយនៅមានសុពលភាពនៅឡើយមុននឹងប្តូរប្រាក់ដែលមានទឹកប្រាក់លើសពីចំនួនកំណត់ដោយស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ។

២–កត់ត្រាប្រតិបត្តិការទាំងនោះ តាមលំដាប់កាលបរិច្ឆេទ ដោយបញ្ជាក់ពីគោត្តនាមនាមខ្លួន និងអាស័យដ្ឋានរបស់អតិថិជន ក្នុងសៀវភៅបញ្ជីបង់លេខនិងចុះហត្ថលេខាសង្ខេបដោយធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ហើយរក្សាទុកបញ្ជីទាំងនេះរយៈពេល ៥ ឆ្នាំយ៉ាងតិច ក្រោយពីកិច្ចប្រតិបត្តិការចុងក្រោយដែលបានកត់ត្រា ។

ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជាអាចចាត់មន្ត្រីរបស់ខ្លួនអោយពិនិត្យមើលសៀវភៅបញ្ជីទាំងអស់នេះដល់ទីកន្លែង ។

៣–គោរពរាល់បទបញ្ញារបស់ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ក្នុងសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងការប្តូរប្រាក់ ។

ផ្នែកទី ៤

ភារកិច្ចតម្រូវទៅលើគ្រឹះស្ថានល្បែង

មាត្រា ២១ .-

កាលបើអ្នកលេងល្បែងទិញ ឬ យកមកជាមួយ ឬ ដូរកាស ឬ ឆ្នាកសំរាប់ស៊ីសងដែល មានតម្លៃលើសពីទឹកប្រាក់កំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុគ្រឹះស្ថាន ល្បែងទាំងឡាយដែលមានការអនុញ្ញាតពីរាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវ ៖

១-ស្ទួរបញ្ជាក់ពីអត្តសញ្ញាណរបស់អ្នកលេងល្បែង ដោយឱ្យគេបង្ហាញឯកសារជាភស្តុតាងដែលមានបិទរូបថត ហើយនៅមានសុពលភាពនៅឡើយ ។

២-ចុះបញ្ជីតាមលំដាប់កាលបរិច្ឆេទ នូវប្រតិបត្តិការទាំងនោះតាមទឹកប្រាក់ជាក់ស្តែងបញ្ជាក់ពីគោត្តនាមនាមខ្លួន និងអាស័យដ្ឋានរបស់អ្នកលេងល្បែងនៅក្នុងសៀវភៅបញ្ជីបង់លេខ និងចុះហត្ថលេខាសង្ខេបដោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិង ហិរញ្ញវត្ថុហើយរក្សាសៀវភៅបញ្ជីនោះទុកយ៉ាងតិច ៥ ឆ្នាំក្រោយកិច្ចប្រតិបត្តិការចុងក្រោយដែលបានកត់ត្រា ។

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចាត់មន្ត្រីរបស់ខ្លួនអោយទៅពិនិត្យមើលសៀវភៅបញ្ជីទាំងអស់នេះដល់ទីកន្លែង ។

ផ្នែកទី ៥

ភារកិច្ចប្រុងប្រយ័ត្នរបស់អង្គការហិរញ្ញវត្ថុ

មាត្រា ២២ .-

គ្រឹះស្ថានឥណទាននិងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុទាំងឡាយ ត្រូវស្ទួរបញ្ជាក់ពីអត្តសញ្ញាណរបស់អតិថិជនមុននឹងធ្វើទំនាក់ទំនងកិច្ចការរកស៊ីជាមួយ ។ ត្រូវឃ្លាំមើលជាពិសេសបើមានប្រតិបត្តិការមិនប្រក្រតី ឬ ស្មុគស្មាញត្រូវរក្សាទុកឯកសារទាំងឡាយទាក់ទងទៅនឹងអត្តសញ្ញាណនៃអតិថិជនរបស់ខ្លួន និង កិច្ចប្រតិបត្តិការដែលអ្នកទាំងនោះបានធ្វើ ។ ត្រូវឱ្យបុគ្គលិករបស់ខ្លួនផ្សារភ្ជាប់ស្មារតីទៅនឹងការប្រយុទ្ធប្រឆាំង និងការសំអាតប្រាក់បានមកពីជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ ។

ល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃការអនុវត្តន៍មាត្រានេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ៧

ការរាវរក និងការរាយការណ៍ប្រាប់ការសង្ស័យថាមានការសំអាតប្រាក់

ផ្នែកទី ១

បុគ្គល និងអង្គការដែលត្រូវរាយការណ៍

មាត្រា ២៣ .–

គ្រឹះស្ថានឥណទាន ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុទាំងឡាយ និងបុគ្គលដទៃទៀតដែលក្នុងការប្រព្រឹត្តវិជ្ជាជីវៈរបស់ខ្លួន បានធ្វើ ត្រួតពិនិត្យ ឬ ណែនាំអោយធ្វើកិច្ចប្រតិបត្តិការ ដែលបណ្តាលអោយមានចលនាទុន ត្រូវរាយការណ៍អំពីទឹកប្រាក់ដែលខ្លួនសង្ស័យ ថាបានមកពីបទល្មើសទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៣៣ , ៣៧ ដល់ ៤០ និង ៤២ ដល់ ៤៤ ព្រមទាំងប្រកាសប្រាប់កិច្ចប្រតិបត្តិការទាក់ទិននឹងទឹកប្រាក់នោះ ។ មេធាវីត្រូវរាយការណ៍តែអំពីកិច្ចប្រតិបត្តិការទាំងឡាយណាដែលខ្លួនបានដឹងក្រៅពីការងារការពាររបស់ខ្លួន ។

គ្រឹះស្ថានឥណទាន ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ មានកាតព្វកិច្ចរាយការណ៍អំពីកិច្ចប្រតិបត្តិការទាំងឡាយដែលមានចែងខាងលើ ទោះបីពុំអាចផ្អាកការអនុវត្តកិច្ចប្រតិបត្តិការទាំងនោះក៏ដោយឬទោះបីទឹកប្រាក់ដែលមានចែងខាងលើ លេចឡើងក្រោយកិច្ចប្រតិបត្តិការបានសំរេចក៏ដោយ ។

អង្គការនិងបុគ្គលទាំងឡាយ ដែលមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌទីមួយក៏ ត្រូវរាយការណ៍អំពីពត៌មានទាំងអស់ ដែលបង្កើនការសង្ស័យ ឬធ្វើអោយបាត់ការសង្ស័យខាងដើម ។

ផ្នែកទី ២

នីតិវិធីនៃការរាយការណ៍

មាត្រា ២៤ .–

គ្រឹះស្ថានឥណទាន ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ និងបុគ្គលដទៃទៀត ដែលចែងក្នុងមាត្រាខាងលើត្រូវធ្វើសេចក្តីរាយការណ៍ជាបន្ទាន់ទៅព្រះរាជអាជ្ញា ។ ព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវប្រាប់ទៅ

គណៈកម្មការដែលបង្កើតឡើងក្នុងមាត្រា ២៥ អោយផ្តល់ពត៌មានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីសំរេចអំពីការចោទប្រកាន់ ។

មាត្រា ២៥ .–

ត្រូវបង្កើតគណៈកម្មការមួយប្រឆាំងនឹងការសំអាតប្រាក់ ដែលបានមកពីជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ក្រោមអំណាចរបស់នាយករដ្ឋមន្ត្រី ។

សមាសភាព និងភារកិច្ចរបស់គណៈកម្មការ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ៣

ការចាត់តាំងលើសេចក្តីរាយការណ៍ដោយ

គណៈកម្មការប្រឆាំងនឹងការសំអាតប្រាក់

មាត្រា ២៦ .–

គណៈកម្មការប្រឆាំងនឹងការសំអាតប្រាក់ ត្រូវឆ្លើយថាបានទទួលសេចក្តីរាយការណ៍ក្នុងរយៈពេលកំណត់សំរាប់អនុវត្តប្រតិបត្តិការខាងធនាគារ ឬ ខាងហិរញ្ញវត្ថុ ។ លិខិតឆ្លើយតបខាងលើនេះ អាចមានសេចក្តីជំទាស់តម្រូវអោយផ្អាកកិច្ចប្រតិបត្តិការក្នុងរយៈពេលមិនលើសពី ២៤ ម៉ោង ។ ប្រសិនបើការឆ្លើយតបឥតមានលើកឡើងនូវការប្តឹងជំទាស់អ្វីទេ ឬ ក៏ថានៅពេលចប់រយៈពេលប្តឹងទាស់ហើយឥតមាន សេចក្តីសំរេចណាមួយបញ្ជាអោយមានវិធានការទប់ស្កាត់ ដែលមានចែងក្នុងពាក្យខណ្ឌបន្ទាប់មកដល់អ្នករាយការណ៍ទេ អ្នករាយការណ៍នេះអាចអោយអនុវត្តកិច្ចប្រតិបត្តិការបាន ។

កាលបើពុំអាចកំណត់ប្រភពទឹកប្រាក់ក្នុងចិរវេលា ២៤ ម៉ោងបានទេ នោះប្រធានតុលាការសមត្ថកិច្ចតាមពាក្យស្នើសុំរបស់អយ្យការ ដែលទទួលបណ្តឹងពីគណៈកម្មការប្រឆាំងនឹងការសំអាតប្រាក់ អាចបញ្ជាអោយខ្ទប់មូលនិធិ គណនីនិងមូលប័ត្រ លើកលែងតែចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានបញ្ជាអោយខ្ទប់រួចហើយ ។

សេចក្តីសំរេចរបស់តុលាការ តាមពាក្យសុំរបស់អយ្យការ ត្រូវបានអនុវត្តភ្លាម ។

មាត្រា ២៧.-

ពុំអាចមានការចោទប្រកាន់ អំពីការរំលោភលើការសំងាត់នៃវិជ្ជាជីវៈទៅលើបុគ្គល ឬ អ្នកដឹកនាំ ឬ អ្នកទទួលបន្ទុកត្រួតពិនិត្យរបស់អង្គការដែលមាន ចែងនៅមាត្រា ២៣ ហើយដែលបានធ្វើសេចក្ដីរាយការណ៍ដោយសុទ្ធចិត្តដែលមានចែងក្នុងមាត្រានោះឡើយ ។

ពុំអាចប្ដឹងអោយទទួលខុសត្រូវខាងបទរដ្ឋប្បវេណីណាមួយបានឡើយ ហើយក៏ពុំអាចដាក់ទណ្ឌកម្មខាងវិជ្ជាជីវៈណាមួយទៅលើបុគ្គល ឬ អង្គការទាំងឡាយដែលបានធ្វើសេចក្ដីរាយការណ៍ដោយសុទ្ធចិត្តបានឡើយទោះបីការសង្កេត ឬ សេចក្ដីសំរេចរបស់តុលាការបង្ហាញថាសេចក្ដីរាយការណ៍នោះឥតមានមូលដ្ឋានក៏ដោយ ។

មាត្រា ២៨ .-

គ្រឹះស្ថានឥណទាន ឬ ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវរួចផុតពីការទទួលខុសត្រូវគ្រប់បែបយ៉ាងហើយក៏ពុំអាចត្រូវបានចោទប្រកាន់ពីបទអាជ្ញាណាមួយទៅលើអ្នកដឹកនាំ ឬ អ្នកទទួលបន្ទុកត្រួតពិនិត្យរបស់គ្រឹះស្ថានទាំងនោះបានឡើយ កាលបើកិច្ចប្រតិបត្តិការត្រូវបានធ្វើដូចដែលមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌទី១ នៃ មាត្រា ២៦ លើកលែងតែគ្រឹះស្ថាន ឬ ស្ថាប័ននោះមានការឃុបឃិតជាមួយម្ចាស់ប្រាក់ ឬ ម្ចាស់នៃកិច្ចប្រតិបត្តិការ ។

ជំពូកទី ៨

បទបញ្ញត្តិព្រហ្មទណ្ឌ

មាត្រា ២៩ .-

ដោយពុំទាន់គិតដល់ទោសទាំងឡាយ ដែលមានចែងទុកសំរាប់ជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់និងសារធាតុមានឥទ្ធិពលលើប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទ និង សំរាប់ការសំអាតប្រាក់បានមកពីជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ ÷

១-ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ ថ្ងៃ ដល់ ១ ខែ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០៛០០ (មួយសែនរៀល) ដល់ ១.០០០.០០០៛០០ (មួយលានរៀល) ឬទោសណា មួយនៃទោសទាំងពីរ នេះ ៖

ក/ ជនណា អ្នកដឹកនាំ ឬ អ្នកទទួលបន្ទុកត្រួតពិនិត្យរបស់អង្គការដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៣ ដែលបានប្រាប់ម្ចាស់ប្រាក់ ឬ ម្ចាស់ប្រតិបត្តិការដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៣ អំពីសេចក្តីរាយការណ៍ដែលខ្លួនថាខ្លួនមានកាតព្វកិច្ចត្រូវធ្វើ ឬ អំពីផលវិបាកដែលម្ចាស់ប្រាក់ ឬ ម្ចាស់ប្រតិបត្តិការនោះត្រូវរងទទួល ឬ ក៏ថាដោយចេតនាខ្លួនមិនធ្វើសេចក្តីរាយការណ៍ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រានេះឡើយ ។

ខ/ ជនណាដែលបានប្រើអត្តសញ្ញាណក្លែង ដើម្បីធ្វើអោយសំរេច ឬ ប៉ុនប៉ងធ្វើអោយបានសំរេចនូវកិច្ចប្រតិបត្តិការ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ១៨ និង២១នៃច្បាប់នេះ ។

២-ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ខែ ដល់ ១ឆ្នាំ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០៛០០ (មួយលានរៀល) ដល់ ៥.០០០.០០០៛០០ (ប្រាំលានរៀល) ជនណាដែលបំផ្លាញ ឬ លួចសៀវភៅបញ្ជី ឬ ឯកសារ ដែលមាត្រា ២០ និង ២១ នៃច្បាប់នេះបានតម្រូវអោយរក្សាទុក។

៣-ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០៛០០ (មួយសែនរៀល) ដល់ ១.០០០.០០០៛០០ (មួយលានរៀល) ៖

ក/ ជនណាដែលបានធ្វើ ឬ ព្រមទទួលធ្វើការទូទាត់ជាប្រាក់ដែលមានចំនួនលើសពីចំនួនអនុញ្ញាត ។

ខ/ ជនណាដែលបានប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងកាតព្វកិច្ច ត្រូវរាយការណ៍អំពីការផ្ទេរជាអន្តរជាតិនូវមូលនិធិ មូលប័ត្រ ឬ របស់មានតម្លៃទាំងឡាយដែលច្បាប់តម្រូវអោយរាយការណ៍ ។

គ/ អ្នកដឹកនាំ ឬ អ្នកទទួលបន្ទុកប្តូរប្រាក់ផ្ទាល់ដៃ អ្នកទទួលបន្ទុកគ្រឹះស្ថានល្បែង គ្រឹះស្ថានឥណទាន និងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ ដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងបទបញ្ញត្តិ នៃមាត្រា ១៩ ដល់ ២២ នៃ ច្បាប់នេះ ។

ជនណាដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងមាត្រានេះ អាចត្រូវបាន ហាមឃាត់ជាស្ថាពរ ឬ ក្នុងរយៈពេលពី ៦ ខែ ទៅ ៥ឆ្នាំ មិនអោយប្រកប វិជ្ជាជីវៈ ដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្តល្មើសច្បាប់ ។

ជំពូកទី ៩

បទបញ្ញត្តិខាងវិន័យ

មាត្រា ៣០ .–

កាលបើគ្រឹះស្ថានឥណទាន និងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ ឬ ជនដែលមានចែងក្នុង មាត្រា ២៣ សហគ្រាសប្តូរប្រាក់ផ្ទាល់ដៃ ឬ គ្រឹះស្ថានល្បែងមិនបានបំពេញកាតព្វកិច្ចណាមួយដែលបានតម្រូវមកលើខ្លួនដោយបទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ឬ ដោយអនុក្រឹត្យទាំងឡាយ សំរាប់អនុវត្តច្បាប់នេះ បណ្តាលពីកំហុសធ្ងន់ធ្ងរ ខ្វះការប្រុងប្រយ័ត្ន ឬ ខ្វះការរៀបចំនីតិវិធី ផ្ទៃក្នុង អាជ្ញាធរខាងវិន័យអាចចាត់វិធានការដោយបទបញ្ញត្តិ ក្នុងល័ក្ខខ័ណ្ឌដែលមានចែងក្នុង បទបញ្ញាខាងវិជ្ជាជីវៈ ឬ ខាងរដ្ឋបាល ។

ជំពូកទី ១០

ការចោទប្រកាន់ និងមូលទោស

ផ្នែកទី១

គ្រឿងញៀនដែលបណ្តាលអោយមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ

(តារាង I និង II)

មាត្រា ៣១ .–

ជនណាប្រព្រឹត្តដោយចេតនាល្មើសនឹងបទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ និងបទបញ្ញា ដែលពាក់ព័ន្ធនឹង ការដាំរុក្ខជាតិញៀនសំរាប់ធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ការផលិត ការធ្វើ ការចំរាញ់ ឬ ការប្លែងភាពនៃគ្រឿងញៀន ដែលបណ្តាលអោយមានគ្រោះថ្នាក់ ធ្ងន់ធ្ងរត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់

ពន្ធនាគារពី ១០ឆ្នាំ ដល់ ២០ឆ្នាំ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០.០០០៛០០ (ដប់លានរៀល) ដល់ ៥០.០០០.០០០៛០០ (ហាសិបលាន រៀល)។

មាត្រា ៣២ .–

ជនណាប្រព្រឹត្តដោយចេតនាល្មើសនឹងបទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ និង បទបញ្ជាទាក់ទងនឹងការនាំចេញ ការនាំចូល ការដឹកជញ្ជូនអន្តរជាតិ នូវគ្រឿងញៀនដែលបណ្តាលអោយមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ ឆ្នាំ ដល់ ២០ ឆ្នាំ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យ ជាប្រាក់ពី ១០.០០០.០០០៛០០ (ដប់លានរៀល) ដល់ ៥០.០០០.០០០៛០០ (ហាសិបលានរៀល) ។

មាត្រា ៣៣ .–

ជនណាប្រព្រឹត្តដោយចេតនាល្មើសនឹងបទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះនិងបទបញ្ជាទាក់ទងនឹងការស្នើ ផ្តល់អោយការដាក់លក់ ការចែកចាយ ការធ្វើរបរជើងសារ ការលក់ ការប្រគល់អោយ ទោះក្នុងឋានៈជាអ្វីក៏ដោយ ការផ្ញើ ការបញ្ជូន ការដឹកជញ្ជូន ការទិញ ការរក្សាទុក ឬ ការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន ដែលបណ្តាលអោយមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ឆ្នាំ ដល់ ២០ឆ្នាំ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០.០០០៛០០ (ដប់លានរៀល) ដល់ ៥០.០០០. ០០០៛០០ (ហាសិប លានរៀល) ឬ ផ្តន្ទាទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរនេះ ។

មាត្រា ៣៤ .–

ជនណាដែលរៀបចំដឹកនាំក្រុមឧក្រិដ្ឋជន ឬ ផ្តល់ប្រាក់អោយក្រុមឧក្រិដ្ឋជននោះ ដើម្បីអោយប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយ ឬ ច្រើនដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៣៣ និង ៣៩ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិត និង ផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥០.០០០. ០០០៛០០ (ហាសិបលានរៀល) ដល់ ១០០.០០០. ០០០៛០០ (មួយរយលានរៀល) ។

មាត្រា ៣៥ .–

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ឆ្នាំ ដល់ ៥ឆ្នាំ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០៛០០(ប្រាំលានរៀល) ដល់ ១០.០០០.០០០៛០០(ដប់លានរៀល) ឬ ទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរនេះ ÷

១–ជនណាដែលសម្រួលដោយចេតនាអោយអ្នកដទៃប្រើប្រាស់ដោយខុសច្បាប់នូវគ្រឿងញៀន ដែលបណ្តាលអោយមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ទោះយកថ្លៃក្តី មិនយកថ្លៃក្តី ។

ជននោះមានជាអាទិ៍ គឺ : អ្នកម្ចាស់ផ្ទះ បណ្ណាធិការ នាយក អាជីវករ ទោះក្នុងឋានៈជាអ្វីក៏ដោយនៃសណ្ឋាគារ ផ្ទះឈ្នួលមានចលនវត្ថុសំរាប់ប្រើប្រាស់ កន្លែងទទួលអោយស្នាក់នៅ និង បរិភោគ តៀមលក់ភេសជ្ជៈ ភោជនីយដ្ឋាន ក្លឹប សមាគមកំសាន្តកន្លែងរាំច្រៀង កន្លែងទស្សនីយភាព ឬ កន្លែងអ្វីមួយបើកសំរាប់សាធារណជន ឬ ប្រើប្រាស់ដោយសាធារណជន ។ ល ។ ដែលអត់ឱនអោយប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀនដែលបណ្តាលអោយមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ នៅក្នុងគ្រឹះស្ថានទាំងនោះ ឬ សាខារបស់គ្រឹះស្ថានទាំងនោះ ឬ នៅក្នុងកន្លែងនោះ ។

២–ជនណាដោយដឹងជាមុនហើយ ប៉ុន្តែនៅតែចេញវេជ្ជបញ្ជាបំពេញចិត្តអោយប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន ដែលបណ្តាលអោយមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ។

៣–ជនណាដែលដឹងថា វេជ្ជបញ្ជាមានលក្ខណៈមិនត្រឹមត្រូវ ឬ ធ្វើឡើងដោយបំពេញចិត្តអោយអ្នកប្រើប្រាស់ ប៉ុន្តែនៅតែផ្តល់អោយអ្នកយកមកទិញនូវគ្រឿងញៀនដែលបណ្តាលអោយមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ។

៤–ជនណាយកវេជ្ជបញ្ជាមិនត្រឹមត្រូវ ឬ សំរាប់បំពេញចិត្តអោយអ្នកប្រើប្រាស់យកទៅអោយគេផ្តល់ ឬ ប៉ុនប៉ងធ្វើអោយគេផ្តល់គ្រឿងញៀនដែលបណ្តាលអោយមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ។

៥–ជនណាលួចដាក់គ្រឿងញៀន ដែលបណ្តាលអោយមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរក្នុងអាហារ ឬ ក្នុងភេសជ្ជៈដោយមិនអោយអ្នកបរិភោគដឹង ។

ផ្នែកទី២
ការចែកអោយដើម្បីប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន

មាត្រា ៣៦ .–

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ខែ ដល់ ១ឆ្នាំ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០៖០០ (មួយលានរៀល) ដល់ ៥.០០០.០០០៖០០ (ប្រាំលានរៀល) ឬផ្តន្ទាទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរនេះ ជនណាចែក ឬ ផ្តល់គ្រឿង ញៀនដែលបណ្តាលអោយមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរទៅអោយជនណាម្នាក់ដើម្បីប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ។

ផ្នែក ទី៣
គ្រឿងញៀនដែលបណ្តាលអោយមានគ្រោះថ្នាក់

មាត្រា ៣៧ .–

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី៥ឆ្នាំ ដល់ ១៥ឆ្នាំ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០.០០០៖០០ (ដប់លានរៀល) ដល់ ៥០.០០០.០០០៖០០ (ហាសិបលាន រៀល) ឬផ្តន្ទាទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរនេះ ជនណាប្រព្រឹត្តដោយចេតនាល្មើសនឹងបទបញ្ញត្តិច្បាប់ និងបទបញ្ជាដែលទាក់ទិននឹងការដាំរុក្ខជាតិញៀន ការផលិត ការធ្វើ ការចំរាញ់ ការរៀបចំផ្សំធ្វើ ការប្លែងភាព ការនាំចូលនាំចេញ ការផ្តល់អោយ ការដាក់លក់ ការចែកចាយ ការធ្វើរបរជើងសារ ការលក់ ការប្រគល់អោយទោះក្នុងឋានៈជាអ្វីក៏ដោយ ការផ្ញើទៅអោយ ការបញ្ជូន ការដឹកជញ្ជូន ការទិញ ការរក្សាទុក ឬ ការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀនដែលបណ្តាលអោយមានគ្រោះថ្នាក់ដូចមានចែងក្នុងតារាង III ។

ផ្នែកទី៤

សារធាតុសំរាប់ផលិតថ្នាំញៀន (តារាង IV)

បរិក្ខារ និងសំភារៈ

មាត្រា ៣៨ .—

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ឆ្នាំ ដល់១០ឆ្នាំ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០.០០០៛០០ (ដប់លានរៀល) ដល់ ៥០.០០០.០០០៛០០ (ហាសិបលានរៀល) ឬ ផ្តន្ទាទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរនេះ ជនណាបានដោយចេតនា ផលិត នាំចូលនាំចេញ ដឹកជញ្ជូន ផ្តល់អោយ លក់ ចែកចាយប្រគល់អោយទោះក្នុងឋានៈជាអ្វីក៏ដោយផ្ញើទៅអោយ បញ្ជូន ទិញ ឬ រក្សាទុកសារធាតុសំរាប់ផលិតថ្នាំញៀន បរិក្ខារនិងសំភារៈ ឬ មួយក្នុងគោលដៅ យកទៅដាំ ផលិត ឬ ធ្វើដោយខុសច្បាប់នូវគ្រឿងញៀន ដែលបណ្តាលអោយមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ឬ គ្រឿងញៀនដែលបណ្តាលអោយមានគ្រោះថ្នាក់ ឬ មួយដោយដឹងច្បាស់ថា សារធាតុនោះ បរិក្ខារនោះ និងសំភារៈនោះ ត្រូវប្រើប្រាស់សំរាប់ទិសដៅនេះឯង ។

ផ្នែកទី ៥

ការសំអាតប្រាក់បានមកពីជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់

មាត្រា ៣៩ .—

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ឆ្នាំ ដល់ ២០ឆ្នាំ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០.០០០៛០០ (ដប់លានរៀល) ដល់ ៥០.០០០.០០០៛០០ (ហាសិបលានរៀល) ឬ ផ្តន្ទាទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរនេះ ÷

១- ជនណាបានផ្ទេរធនធាន ឬ ទ្រព្យសម្បត្តិដោយចេតនាដែលបានមកពីបទល្មើសដែលចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់មាត្រា ៣៨ នៃច្បាប់នេះ ក្នុងគោលបំណងលាក់បាំង ឬ ក្លែងឬសគល់ខុសច្បាប់ នៃធនធាន ឬ ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនោះ ឬ ដើម្បីជួយជនប្រព្រឹត្តបទល្មើសអោយរួចខ្លួនពីទោស ទាំងឡាយដែលកើតមានឡើងពីអំពើរបស់ខ្លួន ។

២-ជនណាជួយលាក់បាំង ឬ ក្លែងប្រភេទឬសគល់ ទីកន្លែង ការចាត់ចែង ចលនា ឬ កម្មសិទ្ធិពិតប្រាកដនៃធនធានទ្រព្យសម្បត្តិ ឬ សិទ្ធិទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងធនធាន និងទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលបានមកពីបទល្មើសណាមួយដែលមានចែងក្នុងចំណុច ១ ។

ផ្នែកទី ៦
ការទិញ ការរក្សាទុក ឬ ការប្រើប្រាស់ដោយដឹងហេតុផលនៃធនធាន និងទ្រព្យសម្បត្តិដែលបានមកពីបទល្មើស

មាត្រា ៤០ .-

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ឆ្នាំ ដល់ ៥ឆ្នាំ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០៛០០ (ប្រាំលានរៀល) ដល់ ១០.០០០.០០០៛០០ (ដប់លានរៀល) ឬ ផ្តន្ទាទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរ ជនណាបានទិញ រក្សាទុក ឬ បានប្រើប្រាស់តាមបែបណាក៏ដោយនូវទ្រព្យសម្បត្តិ និង ធនធានដែលខ្លួនដឹងថា បានមកពីការប្រព្រឹត្តល្មើសណាមួយនៃមាត្រា ៣១ ដល់ ៣៩ នៃច្បាប់នេះ ដោយផ្ទាល់ក្តី ឬ ដោយប្រយោលក្តី ។

ជំពូកទី ១១
បទបញ្ញត្តិរួមចំពោះបទល្មើសផ្សេងៗ
ផ្នែកទី ១
ការញុះញង់អោយប្រព្រឹត្តិបទល្មើស និងប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀនខុសច្បាប់

មាត្រា ៤១ .-

ត្រូវផ្តន្ទាទោសសំរាប់បទល្មើសនេះ ជនណាដែលបានញុះញង់តាមមធ្យោបាយណាក៏ដោយទោះដោយផ្ទាល់ ឬ ដោយប្រយោលអោយប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយដែលមាន

ចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ មាត្រា ៤០ នៃច្បាប់នេះទោះបីការញុះញង់នោះមិនបានសម្រេចក៏ដោយ ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ឆ្នាំ ដល់ ៥ឆ្នាំ និងផ្តន្ទទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០. ០០០៖០០(ប្រាំលានរៀល) ដល់ ១០.០០០.០០០៖០០ (ដប់លានរៀល) ឬ ផ្តន្ទាទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរ ជនណាបានញុះញង់ដោយមធ្យោបាយណាមួយក៏ដោយ ទោះដោយផ្ទាល់ ឬ ដោយប្រយោល អោយប្រើប្រាស់ខុសច្បាប់ នូវគ្រឿងញៀនដែលបណ្តាលអោយមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ឬ សារធាតុមានឥទ្ធិពលដូចគ្រឿងញៀននេះ ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ខែ ដល់ ១ឆ្នាំ និងផ្តន្ទទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០៖០០ (មួយលានរៀល) ដល់ ៥.០០០.០០០៖០០ (ប្រាំលានរៀល) ក្នុងករណីញុះញង់អោយប្រើប្រាស់ខុសច្បាប់នូវគ្រឿងញៀនដែលបណ្តាលអោយមានគ្រោះថ្នាក់ ឬ សារធាតុដែលមានឥទ្ធិពលដូចគ្នា ។

ផ្នែកទី ២

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទល្មើស ការឃុបគំនិត ឬ ការព្រមព្រៀងគ្នា

មាត្រា ៤២ .–

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទល្មើសទាំងឡាយ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ មាត្រា ៤០ នៃ ច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចការប្រព្រឹត្តបទល្មើសបានសំរេចដែរ ។

ការឃុបគំនិត ឬ ការព្រមព្រៀងគ្នា ដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយខាងលើនេះក៏ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចការប្រព្រឹត្តបទល្មើសបានសំរេចដែរ ។

ផ្នែកទី ៣

អ្នកសមគំនិត

មាត្រា ៤៣ .–

អ្នកសមគំនិតដោយដឹងហេតុផល ដែលផ្តល់មធ្យោបាយ ជួយទំនុកបំរុង ផ្តល់ជំនួយ ឬ ជួយណែនាំអោយប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចចារី នៃបទល្មើស ។

ផ្នែកទី ៤

កិច្ចប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុ

មាត្រា ៤៤ .–

កិច្ចប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុទាំងឡាយ ដែលធ្វើឡើងដោយចេតនាពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់មាត្រា ៣៨ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងការប្រព្រឹត្តបទល្មើសនោះ ។

ផ្នែកទី ៥

បទបញ្ញត្តិដោយឡែក

មាត្រា ៤៥ .–

ទោសទាំងឡាយណាដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់មាត្រា ៤០ នៃ ច្បាប់នេះត្រូវអនុវត្តទោះបីអំពើដែលជាធាតុផ្សំនៃបទល្មើស បានប្រព្រឹត្តនៅប្រទេសផ្សេងៗពីគ្នាក៏ដោយ ។

មាត្រា ៤៦ .–

នីតិបុគ្គលទាំងឡាយត្រូវទទួលខុសត្រូវខាងបទព្រហ្មទណ្ឌ អំពីអំពើល្មើសដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ តុលាការអាចផ្តន្ទាទោសណាមួយ ឬ ច្រើនមុខដូចតទៅ ÷

១–ពិន័យដែលមានទឹកប្រាក់អតិបរមាស្មើនឹង ៥ ដង នៃអតិបរមានៃទោស ដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ។

២–រំលាយចោលនីតិបុគ្គល កាលណានីតិបុគ្គលនោះ បានបង្កើតឡើងក្នុង គោលបំណងបង្វែរកម្មវត្ថុរបស់នីតិបុគ្គលនោះ ដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើសដែលត្រូវផ្តន្ទាទោស ដាក់ពន្ធនាគារលើសពី ៥ ឆ្នាំ។

៣–ហាមឃាត់ជាស្ថាពរ ឬ សម្រាប់ថិរវេលា ៥ ឆ្នាំយ៉ាងយូរមិនអោយប្រកប វិជ្ជាជីវៈ ឬ ធ្វើសកម្មភាពសង្គមណាមួយ ទោះបីដោយផ្ទាល់ ឬ ដោយប្រយោល ។

៤–ដាក់អោយស្ថិតនៅក្រោមការឃ្លាំមើលរបស់តុលាការ ក្នុងថិរវេលា ៥ ឆ្នាំ យ៉ាងយូរ ។

៥–បិទទ្វារជាស្ថាពរ ឬ សម្រាប់ថិរវេលា ៥ ឆ្នាំយ៉ាងយូរ គ្រឹះស្ថានទាំងឡាយ ឬ គ្រឹះស្ថានរបស់ សហគ្រាសដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៦–មិនអោយចូលរួមដេញថ្លៃជាសាធារណៈ ជាស្ថាពរ ឬ សម្រាប់ថិរវេលា ៥ឆ្នាំ យ៉ាងយូរ ។

៧–ហាមឃាត់ជាស្ថាពរ ឬ សម្រាប់ថិរវេលាមិនលើសពី ៥ឆ្នាំមិនអោយ អំពាវនាវអោយសាធារណជនយកប្រាក់មកបើកគណនេយ្យសន្សំ ។

៨–ហាមឃាត់សម្រាប់ថិរវេលា ៥ឆ្នាំយ៉ាងយូរ មិនអោយចេញមូលប្បទានប័ត្រ ផ្សេងក្រៅពីមូលប្បទានប័ត្រសម្រាប់បេឡា ឬ មូលប្បទានប័ត្របញ្ជាក់ ឬ មិនអោយប្រើ ប្រាស់ប័ណ្ណសងប្រាក់ ។

៩– រឹបអូសតាមបញ្ញត្តិ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥០ ដល់ មាត្រា ៥៩ ។

១០– បិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ ឬ ផ្សាយសេចក្តីសម្រេចនេះ តាមសារពត៌មាន ឬ ទូរទស្សន៍ ។

ទោសទី ១ ខាងលើនេះមិនយកទៅអនុវត្តលើស្ថាប័នតំណាងបុគ្គលិកទេ ។

ទោសទី ១ និងទី ៣ ខាងលើមិនយកទៅអនុវត្តលើនីតិបុគ្គលសាធារណៈដែល ការទទួលខុស ត្រូវអាចមានពាក់ព័ន្ធទេ ។

ជំពូកទី ១២

មូលហេតុទម្ងន់ទោស

មាត្រា ៤៧ .–

ទោសអតិបរមាដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់មាត្រា ៤០ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវបង្កើនទ្វេឡើង ÷

១–កាលបើចារីនៃបទល្មើស ជាសមាជិករបស់ក្រុមចាត់តាំងជាខ្សែរយៈណាមួយ ។

២–កាលបើចារីនៃបទល្មើស បានចូលរួមក្នុងសកម្មភាពខុសច្បាប់ផ្សេងទៀត ដែលបទល្មើស ដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្តក្នុងគ្រឿងញៀន សម្រួលអោយប្រព្រឹត្តបាន ។

៣–កាលបើចារីនៃបទល្មើស បានប្រើហិង្សា ឬ អាវុធ ។

៤–កាលបើចារីនៃបទល្មើស ជាអ្នកបំពេញមុខងារសាធារណៈ ហើយបើបទល្មើសនោះបានប្រព្រឹត្តក្នុងពេលបំពេញមុខងារទាំងនោះ ។

៥–កាលបើបទល្មើស ត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយអ្នកប្រកបវិជ្ជាជីវៈខាងសុខាភិបាល ឬ អ្នកដែលទទួលបន្ទុកប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការប្រើ ឬ ការធ្វើជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ ។

៦–កាលបើមានគ្រឿងញៀនផ្តល់អោយ ឬ ស្នើអោយប្រើ ឬ ក៏មានការសំរួលអោយប្រើគ្រឿងញៀនដល់ អនីតិជន អ្នកវិកលចរិត ឬ អ្នកដែលកំពុងទទួលការព្យាបាលបន្សាបជាតិពុល ។

៧–កាលបើមានអនីតិជនឬ អ្នកវិកលចរិត បានចូលរួមប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៨–កាលបើគ្រឿងញៀនដែលបានផ្តល់នោះ បណ្តាលអោយជនណាម្នាក់ ឬ ច្រើននាក់ស្លាប់ ឬ ទទួលផលវិបាកធ្ងន់ធ្ងរខាងសុខភាព ។

៩–កាលបើបទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តឡើង ក្នុងគ្រឹះស្ថានពន្ធនាគារ គ្រឹះស្ថានយោធា គ្រឹះស្ថានសិក្សាអប់រំ មន្ទីរពេទ្យ ឬ មន្ទីរព្យាបាលរោគ មជ្ឈមណ្ឌលសង្គមកិច្ច នៅកន្លែងផ្សេងទៀត ដែលមានសិស្សនិងនិស្សិតធ្វើសកម្មភាពអប់រំកីឡា ឬ សង្គមកិច្ច ឬ មួយក៏បទ ល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តឡើងនៅជិតខាងជាប់នឹងគ្រឹះស្ថាននឹងកន្លែងទាំងនោះ ។

១០–កាលបើចារីនៃបទល្មើស បន្ថែមក្នុងគ្រឿងញៀននូវសារធាតុផ្សេងទៀត ដែលបណ្តាលអោយមានគ្រោះថ្នាក់រឹតតែធ្ងន់ធ្ងរទៀត ។

១១–កាលបើចារីនៃបទល្មើសស្ថិតក្នុងភាពមិនរាងចាល ការកាត់ទោសទាំងឡាយនៅឯបរទេស ត្រូវបានយកមកគិតបញ្ចូលជាភាពមិនរាងចាល ។

ជំពូកទី ១៣

ការលោះលាទោស ការសំរាលទោស

ចំពោះជនស្តាយក្រោយ

ផ្នែកទី ១

ការលោះលាទោស

មាត្រា ៤៨ .–

ជនណាដែលមានពិរុទ្ធដោយការចូលរួមក្នុងក្រុមមួយ ឬ ក្នុងការព្រមព្រៀងគ្នាមួយដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៤០ នៃច្បាប់នេះ អាចត្រូវបានលោះលាពីទោស ប្រសិនបើពិរុទ្ធជននោះបានរាយការណ៍មុនពេលបទល្មើសកើតឡើងអំពីក្រុម ឬ អំពីការព្រមព្រៀងគ្នានេះ ជូនអាជ្ញាធររដ្ឋបាល ឬ តុលាការអោយមានពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីបញ្ចៀសបាននូវការសំរេចបទល្មើស ឬ [illegible] ដទៃទៀតដែលពាក់ព័ន្ធ និង បញ្ចៀសបាននូវការសម្រេចបទល្មើសនិងសង្កេត ឬ អង្កេតសកម្មភាពល្មើសច្បាប់របស់ក្រុមនេះ ។

ផ្នែកទី ២

ការសំរាលទោស

មាត្រា ៤៩ .–

ក្រៅពីករណីដែលមានចែងក្នុងមាត្រាខាងលើនេះ ត្រូវបានសំរាលទោសពាក់កណ្តាលនៃអតិបរមានៃទោសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់មាត្រា ៤០ នៃច្បាប់នេះ ដល់ចារី ឬអ្នកសមគំនិតដែលបានរាយការណ៍អោយស្គាល់ពិរុទ្ធជនដទៃទៀត មុនពេលដែលខ្លួនត្រូវបានចោទប្រកាន់ ឬ ដែលបានជួយសម្រួលអោយចាប់ពិរុទ្ធជនបាន ក្រោយពេលដែលខ្លួនត្រូវបានចោទប្រកាន់ ។

ម្យ៉ាងទៀតជននោះ ត្រូវបានអោយរួចខ្លួនពីការពិន័យ ព្រមទាំងពីអនុទោស និងពីទោសបន្ថែមឥតកំហិតទាំងឡាយ ។

ជំពូកទី ១៤

ទោស និងវិធានការបន្ទាប់បន្សំ ឬ បំពេញបន្ថែម

ផ្នែកទី ១

ការរឹបអូស

វិធានការរក្សាទុកជាបណ្តោះអាសន្នសម្រាប់ធានាការរឹបអូស

មាត្រា ៥០ .–

ក្នុងករណីមានការចោទប្រកាន់ វិធានការរក្សាទុកទ្រព្យសម្បត្តិ និងវត្ថុទាំងឡាយដល់ជារបស់ជនជាប់ចោទ ឬ បានមកពីបទល្មើស ឬ ត្រូវសង្ស័យថាបានប្រើប្រាស់ ឬ បំរុងទុកប្រើប្រាស់ក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើស ត្រូវចាត់ឡើងតាមល័ក្ខខ័ណ្ឌដែលកំណត់ក្នុងច្បាប់ ។

ផ្នែកទី ២

ការរឹបអូសខាងមិនបាន

មាត្រា ៥១ .–

តុលាការដែលសំរេចសេចក្ដីផ្ដន្ទាទោស ឬ ដោះលែង ឬ លើកលែងចោទប្រកាន់អំពីបទល្មើសណាមួយ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៣៨ និង មាត្រា ៩៨ បញ្ជាអោយរឹបអូសគ្រឿងញៀនដែលចាប់បាន ហើយមិនទាន់កំទេចចោល ឬ មិនទាន់បញ្ជូនទៅគ្រឹះស្ថានណាមួយ ឬ ទៅបុគ្គលណាម្នាក់ដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយរក្សាទុក ។

កាលបើមិនបានធ្វើបណ្ដឹងអាជ្ញាទេ ការរឹបអូសដែលមានចែងនៅវាក្យខ័ណ្ឌ ខាងលើត្រូវសម្រេចដោយប្រធានតុលាការ តាមសេចក្ដីសន្និដ្ឋានរបស់អយ្យការ ។

មាត្រា ៥២ .–

ក្នុងករណីផ្ដន្ទាទោសលើបទល្មើសណាមួយ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៣៩ និង មាត្រា ៩៨ តុលាការដែលបានកាត់សេចក្ដី ត្រូវបញ្ជាអោយរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ សារធាតុសម្រាប់ផលិតគ្រឿងញៀន និងវត្ថុផ្សេងៗទៀតដែលប្រើប្រាស់ ឬ ទុកបំរុងប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

ក្នុងករណីផ្ដន្ទាទោសលើបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៩ តុលាការដែលបានកាត់សេចក្ដី ត្រូវបញ្ជាអោយរឹបអូសធនធាន ឬ ទ្រព្យសម្បត្តិជាកម្មវត្ថុនៃបទល្មើសព្រមទាំងប្រតិលាភទាំងឡាយ និងអត្ថប្រយោជន៍ផ្សេងទៀត ដែលកើតចេញពីធនធាន និងទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនោះ ។

មាត្រា ៥៣ .–

ក្នុងករណីផ្ដន្ទាទោសលើបទល្មើសណាមួយ ដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់មាត្រា ៣៩ នៃ ច្បាប់នេះ តុលាការដែលបានកាត់សេចក្ដី ត្រូវបញ្ជាអោយរឹបអូសធនធាន និងទ្រព្យសម្បត្តិគ្រប់ប្រភេទដែលបានមកពីបទល្មើស ហើយដែលចូលជាមរតករបស់ជនជាប់ទោសក្នុងរយៈពេល ៥ឆ្នាំ មុនពេលផ្ដន្ទាទោសលើក លែងតែជននោះបានបង្ហាញភស្ដុតាងជាក់ស្ដែងថាធនធាន ឬ ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនោះមិនមែនបានមកដោយផ្ទាល់ ឬ ដោយប្រយោលពីបទល្មើសទេ ។

ត្រូវចាត់ទុកជាបានមកពីបទល្មើស ទ្រព្យសម្បត្តិជាចលនវត្ថុ ឬ អចលនវត្ថុ ដែលបានមកពីការបំប្លែង ឬ ការវិនិយោគផលដែលបានមកពីបទល្មើស ។

ការរឹបអូសធនធាន ឬ ទ្រព្យសម្បត្តិបើកសិទ្ធិពេញច្បាប់អោយរឹបអូសប្រតិលាភ ឬអត្ថប្រយោជន៍ដទៃទៀត ដែលកើតមកពីធនធាន ឬ ទ្រព្យសម្បត្តិនោះ ។

កាលបើផលដែលបានមកពីបទល្មើស ត្រូវបានលាយឡំនៅក្នុងទ្រព្យសម្បត្តិបានមកដោយស្របច្បាប់ ការរឹបអូសទ្រព្យសម្បត្តិនោះ អាចធ្វើទៅបានតែក្នុងកំរិតតម្លៃនៃផលដែលមានលាយឡំក្នុងទ្រព្យសម្បត្តិស្របច្បាប់នោះ ហើយដែលតុលាការបានប៉ាន់ប្រមាណ ។

សេចក្តីសំរេចអោយរឹបអូស ត្រូវចង្អុលបញ្ជាក់ទ្រព្យសម្បត្តិដែលត្រូវរឹបអូសអោយច្បាស់ដើម្បីងាយស្រួលស្គាល់ និង ស្រួលរកឃើញ ។

មាត្រា ៥៤ .–

ក្នុងករណីមានការផ្តន្ទាទោសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៨ តុលាការត្រូវបញ្ជាអោយរឹបអូសទ្រព្យសម្បត្តិចលនវត្ថុ ឬ អចលនវត្ថុ របស់អង្គការឧក្រិដ្ឋណាមួយដែលខ្លួនត្រួតពិនិត្យផ្ទាល់ និង បានប្រើប្រាស់ ។

ត្រូវចាត់ទុកជាអង្គការឧក្រិដ្ឋ ក្រុមជនទុច្ចរិត ដែលបានបង្កើតឡើងក្នុងគោលបំណងនិងមានកម្មវត្ថុប្រព្រឹត្តម្តងហើយម្តងទៀតដោយផ្ទាល់ ឬ ក្រោមរូបភាពនៃ សកម្មភាពស្របច្បាប់នូវបទល្មើស ដែលចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៤០ នៃច្បាប់នេះ ឬ សកម្មភាពឧក្រិដ្ឋផ្សេងទៀត ។

ផ្នែកទី ៣

ការរឹបអូសឥតកំហិត

មាត្រា ៥៥ .–

ក្នុងករណីមានការផ្តន្ទាទោសលើបទល្មើសណាមួយ ដែលមានចែងក្នុងចំណុច ១ នៃ មាត្រា ៣៥ តុលាការអាចចេញបញ្ជាអោយរឹបអូស ឧបភោគភណ្ឌ សំភារៈ និង ចលនវត្ថុដែលមានក្នុងទីកន្លែងកើតបទល្មើស ។

ផ្នែកទី ៤
ការអនុវត្តន៍ ការរឹបអូស

មាត្រា ៥៦._

ការលក់ទ្រព្យរឹបអូស ត្រូវធ្វើដោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ តាមទំរង់បែបបទសំរាប់លក់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់រដ្ឋ ។

ទ្រព្យទាំងឡាយដែលបានមករដ្ឋតាមការរឹបអូស នៅជាបន្ទុកស្មើនឹងតំលៃនៃទ្រព្យនោះសំរាប់សងបំណុលស្របច្បាប់ ដែលមានមុនពេលតុលាការរឹបអូស ឬ មុនពេលប្រគល់ទ្រព្យនោះអោយអ្នកថែរក្សាទុកឬមុនពេលចាត់វិធានការផ្សេងទៀតសំរាប់ថែរក្សាទុក ។

វិធានការត្រឹមត្រូវសំរាប់រាំងការអនុវត្តន៍បទបញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៥៧ ._

មូលនិធិទាំងឡាយដែលបានមកពីការរឹបអូស និងប្រាក់ដែលបានមកពីការលក់ ឬ ប្រាក់ដែលនៅសល់ក្រោយពីបានសងម្ចាស់បំណុលរួចអស់ហើយ ត្រូវដាក់ចូលទៅក្នុងបេឡាមូលនិធិជាតិ សំរាប់ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងគ្រឿងញៀន ដែលស្ថិតនៅក្រោមអំណាចរបស់អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងគ្រឿងញៀន ។

អាជ្ញាធរជាតិនេះ ចាត់ចែងប្រាក់នៅសល់ក្នុងបេឡាផ្តល់អោយអង្គការរដ្ឋ ឬ អោយទៅសមាគមឯកជនដែលមានការធានាខាងមុខជំនាញប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការប្រើប្រាស់ ឬ ការធ្វើជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ និងសារធាតុមានឥទ្ធិពលលើប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទ ។

ល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តិទៅនៃមូលនិធិខាងលើនេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ផ្នែកទី ៥
ការបដិសេធអំពើទាំងឡាយដែលប៉ុនប៉ង
បង្កើតឧបសគ្គដល់ការរឹបអូស

មាត្រា ៥៨ .-

ត្រូវទុកជាមោឃៈគ្រប់សារលិខិតដែលធ្វើឡើងដោយបង់កំរៃក្តី ឬ គ្មានបង់កំរៃក្តីជាមរតកសាសន៍ ឬ ជាសារលិខិតធ្វើឡើងរវាងមនុស្សនៅមានជីវិត ទោះបីដោយផ្ទាល់ ឬតាមរយៈតតិយជន ឬ តាមអ្នកបញ្ជូនមកដោយប្រយោល ហើយដែលមានទិសដៅបង្វេរទ្រព្យទាំងឡាយអោយផុតពីវិធានការរឹបអូស ។ លើកលែងតែមានភស្តុតាងផ្ទុយរាល់ទង្វើចាត់ចែង ឬ គ្រប់គ្រងត្រូវចាត់ទុកជាបានធ្វើឡើងក្នុងទិសដៅបង្វេរទ្រព្យសម្បត្តិ បើទង្វើនោះត្រូវបានបំពេញតាំងពីពេលចាប់ខ្លួន ឬ ចោទប្រកាន់ពីបទល្មើសទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់មាត្រា ៤០ លើម្ចាស់ទ្រព្យដែលមានការពាក់ព័ន្ធ ឬ លើបុគ្គលដែលម្ចាស់ទ្រព្យបច្ចុប្បន្នបានទទួលទ្រព្យនោះមក ។

តុលាការរដ្ឋប្បវេណីមានសមត្ថកិច្ចកាត់សេចក្តីលុបចោលសារលិខិត ។ ប្រសិនបើតុលាការសំរេចលុបចោលកិច្ចសន្យាលក់ តម្លៃប្រាក់លក់ត្រូវប្រគល់ទៅអោយអ្នកទិញវិញ ប្រសិនបើមានភស្តុតាងថា អ្នកទិញបានបង់ថ្លៃនោះរួចហើយ ។

ផ្នែកទី ៦

ការបង្ក្រាបឧបសគ្គនៃការរឹបអូស

មាត្រា ៥៩ .-

ជនណាដែលដឹងហេតុការណ៍ហើយ ហើយបានជួយសំរួល ឬ ប៉ុនប៉ងជួយសំរួលការលួចដកយកបរិក្ខារ សំភារៈ សារធាតុសំរាប់ផលិតគ្រឿងញៀន ឬ វត្ថុអ្វីផ្សេងទៀតធនធាននឹងទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលត្រូវបញ្ជាអោយរឹបអូសតាមបទបញ្ញត្តិ នៃមាត្រា ៥១ ដល់ ៥៤ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់គុកពី ១ ឆ្នាំទៅ ៥ ឆ្នាំ នឹងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០៛០០ (ប្រាំលានរៀល) ដល់ ១០.០០០.០០០៛០០ (ដប់លានរៀល) ឬ ផ្តន្ទាទោសណាមួយនៃទោសទាំងពីរនេះ ដោយពុំទាន់គិតដល់ទោសចែងអំពីបទល្មើសសមគំនិតក្នុងបទល្មើសដែលគ្រោងទុកក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់មាត្រា ៤០ នៃច្បាប់នេះបើសិនជាមាន ។

ជំពូកទី ១៥
ទោសឥតកំហិត

មាត្រា ៦០ .–

១–ក្នុងករណីទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី ១០ , ១១ និង ១២ ព្រមទាំងមាត្រា ៩៣, ៩៧ និង ៩៨ តុលាការអាចសំរេចបន្ថែមទៀត ÷

ក–ហាមឃាត់មិនអោយចូលមក ឬ រស់នៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាស្ថាពរ ឬ សំរាប់ ថិរវេលាពី ១ ឆ្នាំ ទៅ ៥ឆ្នាំ ចំពោះជនបរទេស ។

ខ–ហាមឃាត់ការស្នាក់នៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាសំរាប់ថិរវេលាពី ១ ឆ្នាំ ទៅ ៥ឆ្នាំ ។

គ–ដកសិទ្ធិពលរដ្ឋសំរាប់ថិរវេលាពី ១ឆ្នាំ ទៅ ៥ឆ្នាំ ប៉ុន្តែថិរវេលានេះមិនត្រូវអោយលើសពីថិរវេលាផ្តន្ទាទោសឡើយ ។

ឃ–មិនអោយចាកចេញពីដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងដកហូតលិខិតឆ្លងដែនសំរាប់ថិរវេលាពី ១ឆ្នាំទៅ ៥ ឆ្នាំ ។

ង–ហាមឃាត់ការបើកបរយានយន្តគ្រប់ប្រភេទ និងដកហូតលិខិតបើកបរសំរាប់ថិរវេលាពី ១ ខែ ទៅ ៣ឆ្នាំ ។

ច–ហាមឃាត់ជាស្ថាពរ ឬ សំរាប់ថិរវេលាពី ១ឆ្នាំទៅ ៥ឆ្នាំ មិនអោយប្រកបអាជីពដែលសាមីខ្លួនបានប្រព្រឹត្តល្មើស ក្នុងពេលប្រកបអាជីពនោះ ។

២–ក្នុងករណីទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់មាត្រា ៤០ នៃច្បាប់នេះតុលាការអាចសំរេចអោយ ÷

ក–បិទទ្វារសំរាប់ថិរវេលាពី ១ ឆ្នាំ ទៅ ៥ ឆ្នាំ កន្លែងដែលបទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តឡើងដោយអាជីវករ ឬ ដោយការសមគំនិតរបស់អាជីវករ ជាអាទិ៍ចំពោះសណ្ឋាគារ ផ្ទះឈ្នួលមានចលនវត្ថុប្រើប្រាស់ស្រាប់ កន្លែងទទួលអោយនៅនិងបរិភោគ តៀមលក់ភេសជ្ជៈ ភោជនីយដ្ឋាន សមាគមកំសាន្ត កន្លែងរាំច្រៀង និងកន្លែងទស្សនីយភាព ឬ

សាខារបស់ទីតាំងនោះ ឬ កន្លែងអ្វីមួយបើកសំរាប់សាធារណជន ឬ ប្រើប្រាស់ដោយសាធារណជន ។

ខ_ដកហូតលិខិតអនុញ្ញាតអោយធ្វើអាជីវកម្មពី ១ឆ្នាំ ដល់ ៥ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៦១ ._

ជនដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងការហាមឃាត់ទាំងឡាយ ដែលមានចែងក្នុង មាត្រា ៦០ ឬ ប្រព្រឹត្តល្មើសនិងការបិទគ្រឹះស្ថានដែលមានចែងក្នុងចំណុចទី ២ នៃមាត្រា ៦០ នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ ពន្ធនាគារពី ១ឆ្នាំ ដល់ ៥ឆ្នាំ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០៛០០ (ប្រាំលានរៀល) ដល់ ១០.០០០.០០០៛០០ (ដប់ លានរៀល) ឬផ្តន្ទាទោសណាមួយនៃទោសទាំងពីរនេះដោយពុំទាន់គិតដល់ បទបញ្ញត្តិដែលផ្តន្ទាទោសធ្ងន់ជាងនេះប្រសិនបើត្រូវធ្វើ ។

ជំពូកទី ១៦

វិធានការបំពេញបន្ថែម

មាត្រា៦២._

កាលបើជនញៀនគ្រឿងញៀន ត្រូវផ្តន្ទាទោសដោយបទល្មើសណាមួយ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់មាត្រា ៤០ នៃច្បាប់នេះ តុលាការអាចបាតបន្ថែមលើទោសនូវវិធានការព្យាបាល ដែលមានចែងក្នុងផ្នែកទី ២ នៃជំពូកទី ២៤ ។

ជំពូកទី ១៧

បទបញ្ញត្តិពិសេសនៃនីតិវិធី

ផ្នែកទី ១

សមត្ថកិច្ច

មាត្រា ៦៣ ._

តុលាការនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មានសមត្ថកិច្ចសំរេចសេចក្តីលើបទល្មើសទាំងឡាយ ÷

-កាលបើបទល្មើសបានប្រព្រឹត្តនៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬ កាលបើអំពើណាមួយដែលជាធាតុផ្សំនៃបទល្មើសបានប្រព្រឹត្តនៅលើទឹកដីនៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

-កាលបើបទល្មើសបានប្រព្រឹត្តឡើងដោយប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ ឬ ដោយបុគ្គលណាដែលរស់នៅជាប្រក្រតីលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

-កាលបើចារីស្ថិតនៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ហើយចារីនោះពុំទាន់បានបញ្ជូនខ្លួនទៅអោយប្រទេសដើមនៅឡើយ ។

-កាលបើជនល្មើសបានប្រព្រឹត្តនៅលើអាកាសយាន ដែលបានចុះបញ្ជីនៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឬនៅលើនាវាដែលបង្ហូតទង់ជាតិនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

-លើកលែងតែមានកិច្ចព្រមព្រៀង និងកិច្ចសំរុះសំរួលរវាងរដ្ឋ កាលបើបទល្មើសបានប្រព្រឹត្តនៅក្នុងនាវា ដែលរដ្ឋជាម្ចាស់ទង់ជាតិ បានអនុញ្ញាតអោយព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាបញ្ជាអោយឈប់ ដើម្បីឆែកពិនិត្យមើលនិងចាត់វិធានការសមស្របចំពោះនាវាចំពោះមនុស្សដែលនៅក្នុងនាវានិងចំពោះនាវាភ័ណ្ឌ ក្នុងករណីដែលរកឃើញមានភស្តុតាងថាមានការចូលរួមក្នុងការធ្វើជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ ។

ផ្នែកទី ២

អាជ្ញាយុកាល

មាត្រា ៦៤ .-

បទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៣៤ និងមាត្រា ៣៩ ផុតអាជ្ញាយុកាល ១០ ឆ្នាំ ។

ទោសដែលផ្តន្ទាចំពោះបទល្មើសណាមួយខាងលើនេះ ត្រូវផុតអាជ្ញាយុកាល ២០ឆ្នាំ គិតពីថ្ងៃចេញសាលក្រម ឬ សាលដីកាជាស្ថាពរ ។

អាជ្ញាយុកាលនៃបទល្មើសឯទៀត ត្រូវអនុវត្តតាមនីតិសាមញ្ញ ។

ផ្នែកទី ៣

ការឃាត់ទុក

មាត្រា ៦៥ .-

ក្នុងករណីមានបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងជំពូកទី ១០ និងទី ១១ គ្រឿងញៀន និងសារធាតុសំរាប់ផលិតគ្រឿងញៀនត្រូវឃាត់ទុកជាបន្ទាន់ ។ ត្រូវឃាត់ទុកជាបន្ទាន់ដែរនូវ ថបនភ័ណ្ឌសំភារៈបរិក្ខារនិងទ្រព្យជាចលនវត្ថុផ្សេងទៀតដែលសង្ស័យថាត្រូវបានប្រើប្រាស់ ឬ សំរាប់ប្រើប្រាស់ដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើសទាំងអស់នេះ ប្រាក់និងតំលៃចលនវត្ថុដែលសង្ស័យ ថា បានមកពីបទល្មើសដោយផ្ទាល់ ឬ ដោយប្រយោលព្រមទាំងឯកសារទាំងអស់ ដែលមាន លក្ខណៈសំរួលដល់ការបង្ហាញភស្តុតាងនៃបទល្មើស និងពិរុទ្ធភាពនៃចារី ដោយមិនអាចលើក យកមក សំអាងថាជាឯកសារសំងាត់ក្នុងវិជ្ជាជីវៈបានឡើយ ។

ជំពូកទី ១៨

បទបញ្ញត្តិសំរាប់សំរួលការស៊ើបអង្កេត

ផ្នែកទី ១

ការឃាត់ខ្លួន

មាត្រា ៦៦ .-

ក្នុងករណីទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៣៤ និងមាត្រា ៣៩ នៃច្បាប់នេះ រយៈពេលនៃការឃាត់ខ្លួនគឺ ៤៨ ម៉ោងយ៉ាងយូរ ។

ចាប់តាំងពីដំបូងនៃការឃាត់ខ្លួន បើជនត្រូវឃាត់ខ្លួនបានសុំព្រះរាជអាជ្ញា ឬ ចៅក្រមស៊ើបសួរបើរឿងនោះបានទៅដល់ខ្លួនហើយ ព្រះរាជអាជ្ញា ឬ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវចាត់គ្រូពេទ្យអោយពិនិត្យជនឃាត់ខ្លួន ២៤ ម៉ោងម្តងៗ ។ គ្រូពេទ្យត្រូវចេញលិខិតបញ្ជាក់ដោយបង្ហាញហេតុផលក្រោយពីបានពិនិត្យម្តង ។ លិខិតនេះត្រូវបញ្ចូលទៅក្នុងសំណុំរឿង ។ ការពិនិត្យផ្សេងទៀត ត្រូវតែធ្វើបើសិនជាជនឃាត់ខ្លួនមានសំណូមពរ ។

លិខិតបញ្ជាក់សុខភាព បញ្ជាក់ជាពិសេសថា តើជនឃាត់ខ្លួននោះ ជាអ្នកញៀនគ្រឿងញៀនឬទេ ? ហើយថាតើសុខភាពរបស់ជននោះ អាចអោយជននោះនៅក្នុងទីឃុំឃាំងបាន ឬ ទេ ?

ការចំណាយថ្លៃពេទ្យត្រូវជាបន្ទុករបស់ជនឃាត់ខ្លួន ។ បើជនឃាត់ខ្លួននោះជាជនក្រីក្រការចំណាយថ្លៃពេទ្យត្រូវជាបន្ទុករបស់រដ្ឋ ។

ផ្នែកទី ២

ការឆែកឆេរ

មាត្រា ៦៧ .–

ការទៅពិនិត្យមើល ការឆែកឆេរ និងការឃាត់ទុកក្នុងទីកន្លែងដែលគេផលិត បំប្លែង ឬ តំកល់ទុកដោយខុសច្បាប់ នូវគ្រឿងញៀនដែលបណ្តាលអោយមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ គ្រឿងញៀនដែលបណ្តាលអោយមានគ្រោះថ្នាក់ ឬ សារធាតុសំរាប់ផលិតគ្រឿងញៀន បរិក្ខារ និងសំភារៈសំរាប់ដាំរុក្ខជាតិញៀន សំរាប់ផលិតដោយខុសច្បាប់នូវគ្រឿងញៀនទាំងនោះ និងនៅក្នុងទីកន្លែងដែលគេប្រើរួមគ្នាច្រើននូវគ្រឿងញៀនដែលបណ្តាលអោយមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ អាចប្រព្រឹត្តទៅបានគ្រប់ពេលវេលាទាំងថ្ងៃទាំងយប់ ។

ការទៅពិនិត្យមើល ការឆែកឆេរ និង ការឃាត់ទុកអាចធ្វើបានក្នុងពេលយប់ តែក្នុងករណីស្រាវជ្រាវ និងពិនិត្យកត់ត្រា បទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៣៥ និងមាត្រា ៣៨ នៃច្បាប់ នេះប៉ុណ្ណោះ ។

គ្រប់កំណត់ហេតុដែលធ្វើសំរាប់កម្មវត្ថុផ្សេងពីករណីនេះត្រូវទុកជាមោឃៈ ។

ការទៅពិនិត្យមើល ការឆែកឆេរខាងលើនេះ ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីព្រះរាជអាជ្ញា ឬ ពីចៅក្រមស៊ើបសួរកាលបើរឿងនោះ បានទៅដល់ចៅក្រមស៊ើបសួរហើយ ។

ផ្នែកទី ៣

ការត្រួតពិនិត្យក្នុងសេវាប្រៃសណីយ៍

មាត្រា ៦៨ .-

បុគ្គលដែលមាននីតិសម្បទាពិនិត្យកត់ត្រា ឬ បង្ក្រាបបទល្មើសទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៤៦ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយតាមដានគ្រប់ពេលម៉ោងទាំងថ្ងៃទាំងយប់នូវសេវាប្រៃសណីយ៍ ដើម្បីរុករកការផ្ញើបញ្ញូនខុសច្បាប់នូវគ្រឿងញៀន និងសារធាតុសំរាប់ផលិតគ្រឿងញៀន ។

កាលបើមានសញ្ញាធ្ងន់ធ្ងរនាំអោយសន្និដ្ឋានបានថាមានការផ្ញើបញ្ញូនបែបនេះ ព្រះរាជអាជ្ញា ឬ ចៅក្រមស៊ើបសួរប្រសិនបើរឿងនេះបានទៅដល់ខ្លួនហើយ អាចតំរូវអោយមន្ទីរប្រៃសណីយ៍ស្រាយបើកកញ្ចប់ដែលផ្ញើបញ្ញូននោះបាន ។

ផ្នែកទី ៤

ការឆែករុករក

មាត្រា ៦៩ .-

បុគ្គលដែលមាននីតិសម្បទាពិនិត្យកត់ត្រា ឬ បង្ក្រាបបទល្មើស ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៤៦ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយឆែកនៅព្រំដែន លើខ្លួនបុគ្គល យានជំនិះ ឬ ឥវ៉ាន់បង្វិច ហិប កាលបើមានសញ្ញានាំអោយសង្ស័យថាមានការប្រព្រឹត្តបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១, ៣២, ៣៣, ៣៤ និង ៩៨ ។ ការឆែកខ្លួន បុគ្គលត្រូវធ្វើឡើងដោយបុគ្គលដែលមានភេទ ដូចគ្នា តាមបទបញ្ញាជាធរមាន ។

ផ្នែកទី ៥

ការតាមដានដោយផ្អែកលើបច្ចេកទេសស្វែងរកតាមទេដ្ឋសាស្ត្រ

មាត្រា ៧០ .–

កាលបើមានសញ្ញាធ្ងន់ធ្ងរល្មមអោយសន្និដ្ឋានបានថា ជនណាម្នាក់ដែលឆ្លងព្រំដែនមានទាំមកនូវគ្រឿងញៀន លាក់បង្កប់ក្នុងសរីរាង្គកាយ អ្នករាជការ ដែលមាននីតិសម្បទាពិនិត្យកត់ត្រាបទល្មើសអាចដាក់ជននោះអោយគ្រូពេទ្យ ឬ អ្នកបច្ចេកទេសខាងវេជ្ជសាស្ត្រពិនិត្យតាមដានជាអាទិ៍ដោយប្រើបច្ចេកទេសស្វែងរកតាមវេជ្ជសាស្ត្រ ក្រោយពីបានទទួលការយល់ព្រមដោយលាយលក្ខណ៍អក្សរពីសាមីខ្លួន ។ ក្នុងករណីសាមីខ្លួនមិនយល់ព្រមអ្នករាជការនោះត្រូវប្ដឹងសុំការអនុញ្ញាតពីព្រះរាជអាជ្ញា ។ បណ្ដឹងនោះអាចបញ្ជូនតាមគ្រប់មធ្យោបាយ ។ ព្រះរាជអាជ្ញាដែលទទួលបណ្ដឹងអាចអនុញ្ញាតអោយធ្វើការពិនិត្យតាមវេជ្ជសាស្ត្រ ។ ព្រះរាជអាជ្ញាចាត់តាំងគ្រូពេទ្យ ឬ អ្នកបច្ចេកទេសខាងវេជ្ជសាស្ត្រអោយធ្វើការពិនិត្យជាបន្ទាន់ ។ លទ្ធផលនៃការពិនិត្យដែលគ្រូពេទ្យផ្ដល់អោយ ការមានយោបល់ជនដែលមានការពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចដំណើរការនៃការពិនិត្យ ត្រូវចុះកំណត់ហេតុដែលត្រូវធ្វើជូនទៅព្រះរាជអាជ្ញា ។

ជនណាប្រកែកមិនព្រមអោយគ្រូពេទ្យពិនិត្យតាមអាជ្ញាបញ្ជារបស់ព្រះរាជអាជ្ញា ត្រូវផ្ដន្ទាទោស ដាក់ពន្ធនាគារពី ១ ខែ ដល់ ១ ឆ្នាំ និងផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០រ០០ (មួយលានរៀល) ដល់ ៥.០០០.០០០រ០០ (ប្រាំលានរៀល) ឬ ផ្ដន្ទាទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរនេះ ។

ផ្នែកទី ៦

ការប្រគល់ដោយមានការឃ្លាំមើលរូបិយប័ណ្ណ ឧបករណ៍ ដែលមានបច្ច័យដល់រូបិយវត្ថុ

មាត្រា ៧១ .–

ការឆ្លងកាត់ទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានូវរុក្ខជាតិ ឬ សារធាតុ រូបិយប័ណ្ណ ឧបករណ៍ដែលមានបច្ច័យដល់រូបិយវត្ថុដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ដែលធ្វើបញ្ជូនដោយខុសច្បាប់ ឬ សង្ស័យថាខុសច្បាប់ ហើយដែលអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដឹងឮហើយតាមដានដើម្បីពិនិត្យកត់ត្រាបទល្មើសទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១, ៣២, ៣៣, ៣៧

និង ៣៨ អាចអនុញ្ញាតអោយឆ្លងកាត់បាន ដើម្បីតាមដានរកអត្តសញ្ញាណជនទាំងឡាយដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធក្នុងបទល្មើសនោះ ដើម្បីធ្វើការចោទប្រកាន់ ។

ការអនុញ្ញាតនិយធ្វើក្នុងគោលដៅដូចខាងលើនេះដែរ ការញុះញង់អ្នករាជការមានសមត្ថកិច្ចដើម្បីពិនិត្យរកត់ត្រាបទល្មើស អោយលក់ដោយខុសច្បាប់នូវវត្ថុជាតិនិងសារធាតុទាំងឡាយទោះបីដោយផ្ទាល់ ឬ តាមរយៈជនណាម្នាក់ដែលប្រព្រឹត្តតាមការណែនាំរបស់អ្នករាជការនោះ ។

ការញុះញង់អោយទិញដោយខុសច្បាប់នូវវត្ថុជាតិនិងសារធាតុ ដែលប្រព្រឹត្តដោយអ្នករាជការមានសមត្ថកិច្ច ដើម្បីពិនិត្យរកត់ត្រាបទល្មើសទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវហាមឃាត់ បើពុំនោះទេនឹងត្រូវចោទប្រកាន់ពីបទល្មើសញុះញង់ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤១ និងទុកការអង្កេតជាមោឃៈ ទោះបីអ្នករាជការនោះប្រព្រឹត្តដោយផ្ទាល់ ឬ តាមរយៈជនណាម្នាក់ក៏ដោយ ។

មាត្រា ៧២ .–

ការសម្រេចអោយប្រើវិធីប្រគល់ដោយមានការឃ្លាំមើល ឬ ប្រើវិធីអោយលក់ដោយខុសច្បាប់ ត្រូវធ្វើដោយអាជ្ញាធរដែលចាត់តាំងដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ឬ ដោយមន្ត្រីប្រតិភូដែលរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ចាត់តាំងសម្រាប់ករណីនីមួយៗ ហើយបើសិនជាត្រូវធ្វើ គឺ ផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយប្រទេសឯទៀតដែលមានផលប្រយោជន៍ក្នុងរឿងនេះ ។ សេចក្តីសម្រេចអោយប្រើវិធីប្រគល់ដោយមានការឃ្លាំមើល ត្រូវជូនដំណឹងភ្លាមទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ចនៃកន្លែង ដែលសន្មតថាជាកន្លែងបញ្ជូនចេញ ឬ កន្លែងបញ្ជូនចូលមកលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានេះម្យ៉ាង ម្យ៉ាងទៀតត្រូវជូនដំណឹងភ្លាមផងដែរទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ចនៃកន្លែងដែលសន្មតថា ជាកន្លែងដែលប្រគល់ ឬ កន្លែងបញ្ចេញ ។

សេចក្តីសម្រេចអនុញ្ញាតអោយប្រើវិធីញុះញង់អោយលក់ដោយខុសច្បាប់ត្រូវជូនដំណឹងភ្លាម ទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ចនៃកន្លែងដែលសន្មតថាជាកន្លែងលក់ ។

មាត្រា ៧៣ .–

អាជ្ញាធរចាត់តាំងដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ឬ ប្រតិភូរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ដឹកនាំនិងត្រួតពិនិត្យកិច្ចប្រតិបត្តិការលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ហើយបញ្ជាអោយធ្វើអន្តរាគមន៍ ដែលមន្ត្រីនោះយល់ឃើញថាជាការសមស្រប ។ បើមានការព្រមព្រៀងពីប្រទេសឯទៀតដែលមានផលប្រយោជន៍ពាក់ព័ន្ធ ឬ ដោយអនុលោមជាយថាហេតុទៅលើកិច្ចព្រមព្រៀងខាងហិរញ្ញវត្ថុ អាជ្ញាធរ ឬ ប្រតិភូនោះ អាចសម្រេចអោយចាំស្កាត់ចាប់វត្ថុបញ្ជូនខុសច្បាប់ដែលអាចអនុញ្ញាតអោយបញ្ជូនបន្តដូចដើម ឬ អោយបញ្ជូនបន្តក្រោយពីឃាត់ទុកសូបិយប័ណ្ណ ឧបករណ៍ដែលមានបច្ច័យដល់សូបិយវត្ថុ រុក្ខជាតិ ឬ សារធាតុ ហើយដាក់ផលិតផលផ្សេងជំនួសវិញ ។

ផ្នែកទី ៧

ការឃ្លាំមើល

មាត្រា ៧៤ .–

ព្រះរាជអាជ្ញា ឬ ចៅក្រមស៊ើបសួរប្រសិនបើរឿងនេះបានទៅដល់ខ្លួនហើយ អាច ÷

១– ដាក់ក្រោមការឃ្លាំមើលនូវគណនីធនាគារ និងគណនីឯទៀតដែលចាត់ទុកដូចជាគណនីធនាគារ

២– ដាក់ខ្សែទូរស័ព្ទក្រោមការលបស្តាប់

៣– ចូលទៅពិនិត្យប្រព័ន្ធកុំព្យូទ័រ

៤– សុំអោយផ្តល់លិខិតយថាភូត ឬ លិខិតឯកជន និងឯកសារធនាគារហិរញ្ញវត្ថុ និងពាណិជ្ជកម្មទាំងអស់ ។ កាលបើមានសញ្ញាធ្ងន់ធ្ងរអោយឃើញថាគណនី ខ្សែទូរស័ព្ទ ឬ ប្រព័ន្ធកុំព្យូទ័រទាំងនោះត្រូវបានប្រើប្រាស់ ឬ អាចយកទៅប្រើប្រាស់ដោយបណ្តាជនដែលសង្ស័យថាប្រព្រឹត្ត ឬ បានប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី ១០ និងទី ១១

ឬ កាលបើលិខិត ឬ ឯកសារទាំងនោះពាក់ព័ន្ធ ឬ អាចនឹងពាក់ព័ន្ធទៅនឹងបទល្មើសណា មួយខាងលើនេះ ។

វិធានការខាងលើនេះ មិនអាចចាត់ទុកជាការរំលោភលើការសម្ងាត់ខាងវិជ្ជាជីវៈ បានឡើយ ។

ការដាក់ខ្សែទូរស័ព្ទក្រោមការលបស្តាប់ អាចអនុញ្ញាតបានតែក្នុងថិរវេលាក្រោម ២ ខែ ។ ការបន្តវិធានការនេះ ត្រូវបានអនុញ្ញាតតែដោយចៅក្រមស៊ើបអង្កេតដែលកាន់ រឿងនេះ ។

មាត្រា ៧៥ .–

ដោយមិនទាន់គិតដល់ទោសទាំងឡាយដែលផ្តន្ទាចំពោះបទល្មើស ដែលមាន ចែងក្នុងជំពូកទី ១០ និង ១១ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ឆ្នាំ ដល់ ៥ឆ្នាំ និងផ្តន្ទាទោស ពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០រ០០ (ប្រាំលានរៀល) ដល់ ១០.០០០.០០០រ០០ (ដប់លាន រៀល) ឬ ផ្តន្ទាទោសណាមួយក្នុងទោស ទាំងពីរនេះ ÷

១–ជនណាដែលបានដឹង ដោយសារការប្រកបវិជ្ជាជីវៈរបស់ខ្លួនអំពីការចាត់ វិធានការណាមួយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៧៤ ខាងលើហើយបានប្រាប់ដោយចេតនា បណ្តាជនដែលមានការពាក់ព័ន្ធ ។

២–ជនណាដែលផ្តល់ទៅតុលាការ ឬ ទៅអ្នករាជការមានសមត្ថកិច្ចនូវលិខិត ឬ ឯកសារដែលមានចែងក្នុងចំណុច ៤ នៃមាត្រា ៧៤ ខាងលើនេះ ដែលខ្លួនបានដឹងថាជា ឯកសារដែលមានគេដកចេញ ខ្លះ ឬ ជាឯកសារក្លែងប្រឡំ ប៉ុន្តែមិនបានជំរាបអាជ្ញាធរទាំង នោះអោយបានដឹង ។

ផ្នែកទី ៨

ការហាមឃាត់មិនអោយសំអាងលើអាថ៌កំបាំងធនាគារ ដើម្បីប្រកែកមិនផ្តល់ភស្តុតាង ឬ ចម្លើយជាសាក្សី

មាត្រា ៧៦ .–

អាចិកំចាំងខាងធនាគារ ពុំអាចត្រូវបានលើកយកមកជាសំអាង ដើម្បីប្រកែក មិនព្រមផ្តល់ភស្តុតាង ឬ ចម្លើយជាសាក្សីលើហេតុការណ៍ទាំងឡាយដែលអាចជាបទល្មើស ណាមួយដែលមានចែង ក្នុងជំពូកទី ១០ និង ១១ ។

ជំពូកទី ១៩

ការបិទទ្វារជាបណ្តោះអាសន្ន

មាត្រា ៧៧ .-

ក្នុងករណីមានការចោទប្រកាន់ពីបទល្មើសណាមួយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១, ៣២, ៣៣, ៣៤, ៣៥ (ចំណុច ១ និងចំណុច ៥) មាត្រា ៣៧ និង ៣៨ តុលាការ ឬ ចៅក្រមស៊ើបសួរ អាចបញ្ជាអោយបិទទ្វារជាបណ្តោះអាសន្នសម្រាប់ថិរវេលា ៦ខែ យ៉ាងយូរចំពោះសណ្ឋាគារ ផ្ទះឈ្នួល មានចលនវត្ថុប្រើប្រាស់ស្រាប់ កន្លែងទទួលភ្ញៀវ អោយនៅនិងបរិភោគ ភោជនីយដ្ឋាន ភោជនីយដ្ឋាន ក្លិប សមាគមកំសាន្ត កន្លែងរាំច្រៀង កន្លែង ទស្សនីយភាព ឬ សាខាកន្លែងនោះ ឬ កន្លែងណាមួយដែលបើកអោយសាធារណ ជន ឬ ប្រើប្រាស់ដោយសាធារណជន ហើយដែលនៅទីនោះមានកើតបទល្មើសប្រព្រឹត្ត ដោយអាជីវករដោយសារការសមគំនិតរបស់អាជីវករ ។

ការបិទទ្វារនេះ អាចបន្តអោយធ្វើតាមរូបភាពដដែលសម្រាប់ថិរវេលា ៦ខែយ៉ាង យូរ ។

សេចក្តីសម្រេចទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនេះ ត្រូវយកទៅ អនុវត្តភ្លាមទោះបីមានបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ក៏ដោយ ។

ជំពូកទី ២០

ការអោយចូលរួមក្នុងនីតិវិធីនៃរឿង

មាត្រា ៧៨ .-

ជនជាប់ចោទទាំងឡាយពីបទល្មើសណាមួយដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី ១០ និង ទី ១១ ហើយដែលស្ថិតនៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបង្ខំតាមគ្រប់មធ្យោបាយស្របច្បាប់អោយចូលរួមក្នុងនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌដែលពាក់ព័ន្ធដល់ខ្លួន ។

ជំពូកទី ២១

បទបញ្ញត្តិ ស្តីអំពីការអនុវត្តន៍ទោស

ផ្នែកទី ១

ការហាមឃាត់រស់នៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

មាត្រា ៧៩ .-

ការហាមឃាត់មិនអោយរស់នៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលសម្រេចលើជនបរទេសណាមួយ ដោយអនុវត្តតាមចំណុច (ក) កថាខណ្ឌ ១ នៃមាត្រា ៦០ នាំទៅដល់ការ បណ្តេញទណ្ឌិតចេញពីប្រទេស ក្រោយពីបានរងទោសពន្ធនាគាររួចហើយ ។

ក្នុងករណីហាមឃាត់ជាស្ថាពរមិនអោយរស់នៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាវិធានការនេះមិនអាចលុបចោលនៅថ្ងៃក្រោយបានឡើយ ។

ផ្នែកទី ២

ការដាក់ពន្ធនាគារបង្ខំដល់រូបកាយ

មាត្រា ៨០ .-

ថិរវេលានៃការដាក់ពន្ធនាគារបង្ខំដល់រូបកាយមានកំណត់ ២ ឆ្នាំ កាលបើប្រាក់ពិន័យនិងធនទ័ណ្ឌសំរេចលើបទល្មើសណាមួយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៤០ ឬសំរេចលើបទល្មើសតយដែលមានការពាក់ព័ន្ធមានចំនួនលើសពី ១០.០០០.០០០៛០០ (ដប់លានរៀល) ។

ផ្នែកទី ៣

ការច្រូតទោស

មាត្រា ៨១ .–

កាលបើនៅក្នុងនីតិវិធីតែមួយ ជនជាប់ចោទត្រូវបានសំរេចថាមានពិរុទ្ធពីបទល្មើសច្រើនបទក្នុងនោះមានបទល្មើសណាមួយចូលក្នុងចំណោមបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់មាត្រា ៨០ ជននោះត្រូវទទួលរងគ្រប់ទោសទាំងអស់ដែលបានសម្រេច ហើយទោសពន្ធនាគារត្រូវអនុវត្តត្រួតគ្នា ក្នុងកំរិតមិនអោយលើសពីអតិបរមានៃទោសដែលខ្ពស់បំផុត ។

កាលបើនៅក្នុងនីតិវិធីដាច់ពីគ្នា ជនជាប់ចោទត្រូវបានផ្តន្ទាទោសពីបទល្មើសច្រើនបទក្នុងនោះមាន បទល្មើសណាមួយចូលក្នុងចំណោមបទល្មើសដែលរៀបរាប់ខាងលើ ហើយបើហេតុការណ៍ ដែលបានបណ្តាលអោយផ្តន្ទាទោសណាមួយ បានប្រព្រឹត្តឡើងមុនការផ្តន្ទាទោសមួយទៀតចូលជាស្ថាពរជននោះត្រូវទទួលគ្រប់ទោសទាំងអស់ដែលបានសម្រេច ហើយទោសដាក់ពន្ធនាគារត្រូវអនុវត្តត្រួតគ្នា ក្នុងកំរិតមិនអោយលើសពីអតិបរមានៃទោសដែលខ្ពស់បំផុត ។

ជំពូកទី ២២

បទបញ្ញត្តិ ស្តីពីការវេជ្ជបញ្ជា ឬ ការបំផ្លាស់ប្តូរឱសថញៀនជាតិ និងសារធាតុដែលនាំអោយញៀន

ផ្នែកទី ១

ការធ្វើ និងលក់ដូរវេជ្ជបញ្ជានៃការព្យាបាលដោយថ្នាំញៀន

មាត្រា ៨២ .–

ក្នុងគ្រប់ករណីទាំងអស់ដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី ១០ និង ១១ និងក្នុងមាត្រា ៩៨ និង ៩៩ ថ្នាំញៀន សារធាតុដែលមានឥទ្ធិពលលើប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទ និងសារធាតុ

សំរាប់ផលិតគ្រឿងញៀនត្រូវឃាត់ទុកហើយដាក់ក្នុងកញ្ចប់ ប្រអប់ ឬ ហិបបិទត្រាអាចម៍ល័ក្ខ តាំងពីពេលរកឃើញ ។

កញ្ចប់ ប្រអប់ ឬ ហិប បិទត្រាអាចម៍ល័ក្ខត្រូវធ្វើយ៉ាងណាអោយការពារបានកុំអោយមានការលួចដកហូតរុក្ខជាតិ ឬ សារធាតុក្នុងនោះ ។

កញ្ចប់បិទត្រាអាចម៍ល័ក្ខនីមួយៗត្រូវដាក់លេខរៀង និងមានសរសេរពីលើសំបកកញ្ចប់ ឬ សរសេរលើស្លាកបិទត្រាអាចម៍ល័ក្ខ រាយសេចក្ដីអំពីប្រភេទ និងទម្ងន់រុក្ខជាតិ និងសារធាតុដែលនៅក្នុងនោះ ព្រមទាំងចំនួនកញ្ចប់ដែលមានរុក្ខជាតិ ឬ សារធាតុដែលមានក្នុងនោះ ។ កំណត់ហេតុមួយត្រូវធ្វើភ្លាមបញ្ជាក់ ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ទីកន្លែងកាលៈទេសៈនៃការរកឃើញបញ្ជាក់ពីរុក្ខជាតិ និងសារធាតុដែលឃាត់ទុក បញ្ជាក់ទម្ងន់និងវិធីថ្លឹងដែលបានប្រើ និងបញ្ជាក់ពីតេស្ត និងលទ្ធផលនៃតេស្តនោះ ប្រសិនបើបានធ្វើ ។ កំណត់ហេតុនោះបញ្ជាក់ផងដែរនូវចំនួនកញ្ចប់បិទត្រាអាចម៍ល័ក្ខ និង រាយសេចក្ដីដូចមានចែងខាងលើឡើងវិញ ។

កំណត់ហេតុបញ្ជាក់ទីកន្លែងដែលយកកញ្ចប់ប្រអប់ ឬ ហិបបិទត្រាអាចម៍ល័ក្ខទៅតំកល់ទុកព្រមទាំងកំណត់សំគាល់ផ្សេងទៀតដែលមានប្រយោជន៍ ។

កំណត់ហេតុ និងកំណត់សរសេរលើកញ្ចប់ប្រអប់ ឬ ហិបនីមួយៗត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយអ្នកដែលបានចូលរួមរៀបចំធ្វើកញ្ចប់ទាំងអស់នោះ ។

កញ្ចប់ប្រអប់ ឬ ហិបបិទត្រាអាចម៍ល័ក្ខ ត្រូវរក្សាទុកក្នុងលក្ខខ័ណ្ឌសមស្របដើម្បីការពារកុំអោយមានការលួច ឬ គេបន្លំបាន ។ ការយកកញ្ចប់ប្រអប់ ឬ ហិបបិទត្រាអាចម៍ល័ក្ខទៅណាមកណាក្រោយមកទៀត ត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុមួយកត់ត្រាបញ្ជាក់ពីទីកន្លែងដែលយកទៅដាក់ និង កម្មវត្ថុនៃចលនានោះ ។

កំណត់ហេតុនេះកត់ត្រាថា ឬ មួយត្រាអាចម៍ល័ក្ខ និង កញ្ចប់ទាំងអស់នៅល្អគង់វង្សហើយថា ចំនួនមានត្រឹមត្រូវតាមចំនួនក្នុងកំណត់ហេតុឃាត់ទុក ឬ ថាមានការបាត់បង់ ឬ មានការខូចខាតត្រាអាចម៍ល័ក្ខ និងមានការប្រែភាពដើម ។

ផ្នែកទី ២

ការដកយកជាសំណាក

មាត្រា ៨៣ .-

អាជ្ញាធរតុលាការមានសមត្ថកិច្ចដកយកជាបន្ទាន់នូវសំណាកយ៉ាងតិចបីកញ្ចប់ ឬ ការមតិ...ដែលត្រូវការជាចាំបាច់នៅចំពោះមុខជនពាក់ព័ន្ធក្នុងបទល្មើស ឬ បើគ្មានអ្នកពាក់ព័ន្ធទេ ចំពោះមុខសាក្សីពីរនាក់ ដើម្បីធ្វើជាភស្តុតាង និងជាការកត់សម្គាល់ភិនភាគនៃរុក្ខជាតិ ឬ សារធាតុដែលឃាត់ទុក ។ សំណាកនីមួយៗត្រូវដាក់ក្នុងកញ្ចប់បិទត្រាអាចម៍ល័ក្ខ ។ លើកញ្ចប់ ឬ លើស្លាកភ្ជាប់និង ត្រាអាចម៍ល័ក្ខ ត្រូវមានកត់ចំណាំប្រភេទ និងទម្ងន់នៃវត្ថុនៅខាងក្នុង ។ បន្ទាប់ពីការដកយកសំណាកហើយត្រូវបិទត្រាអាចម៍ល័ក្ខឡើងវិញលើកញ្ចប់ដើម ហើយត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុមួយបញ្ជាក់ចំនួនសំណាក ដែលបានដកយកប្រភេទនិងទម្ងន់នៃរុក្ខជាតិ និងសារធាតុដែលមានក្នុងកញ្ចប់នីមួយៗ ព្រមទាំងការផ្លាស់ប្តូរទៅលើត្រាអាចម៍ល័ក្ខដើម ។ កំណត់ហេតុនិងការសរសេរបញ្ជាក់ទាំងអស់លើសំណាកនីមួយៗ និងលើត្រាអាចម៍ល័ក្ខដែលបិទឡើងវិញ ត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយជនទាំងអស់ ដែលបានចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រតិបត្តិការដកសំណាក ។

ផ្នែកទី ៣

កោសល្យវិច័យ

មាត្រា ៨៤ .-

កោសល្យវិច័យដោយអ្នកជំនាញដែលទទួលស្គាល់ដោយក្រសួងយុត្តិធម៌ ដើម្បីអោយបានដឹងអំពីប្រភេទធាតុផ្សំនឹងកំរិតធាតុសកម្មរបស់រុក្ខជាតិនិងសារធាតុដែលឃាត់ទុក ត្រូវធ្វើដោយឆាប់បំផុតបន្ទាប់ពីការឃាត់ទុក ដើម្បីចៀសវាងការខូចខាតថយចុះនូវសារធាតុរូបវត្ថុនិងជាតិគីមីនៃវត្ថុនោះ ។ អ្នកជំនាញត្រូវបញ្ជាក់ក្នុងរបាយការណ៍របស់ខ្លួននូវចំនួនសំណាកដែលគេបានប្រគល់អោយអំពី ប្រភេទនិងទម្ងន់នៃរុក្ខជាតិនិងសារធាតុដែលមាននៅក្នុងសំណាកនីមួយៗ ចំនួនសំណាកដែលបានប្រើប្រាស់ធ្វើកោសល្យវិច័យហើយប្រសិនបើ

មានត្រូវបញ្ជាក់ចំនួនសំណាកដែលប្រមូលមកវិញសល់ ពីការធ្វើកោសល្យវិច័យនិងការប្រែប្រួលទៅលើសំណាកទាំងនោះ ។

ផ្នែកទី ៤
ការប្រគល់ និង ការបំផ្លាញចោលនូវសារធាតុញៀនឡាយដែលបានឃាត់ទុក

មាត្រា ៨៥ .–

លើកលែងតែក្នុងករណីដែលការរក្សាទុករុក្ខជាតិ និង សារធាតុឃាត់ទុកជាការចាំបាច់ដាច់ខាតសំរាប់ដំណើរការនីតិវិធី អាជ្ញាធរខាងតុលាការក្រោយពីបានឃាត់ទុក ឬក្រោយពីដកយកសំណាកត្រូវបញ្ជានិងចាត់ការអោយអនុវត្តជាបន្ទាន់នូវ ÷

–ការប្រគល់ឱសថដែលអាចប្រើប្រាស់បានអោយទៅក្រសួងសុខាភិបាល ។

–ការប្រគល់រុក្ខជាតិ និងសារធាតុដែលអាចប្រើប្រាស់ក្នុងឧស្សាហកម្មឱសថ ឬប្រើប្រាស់ផ្សេងទៀតអោយទៅក្រសួងសុខាភិបាល ។

–ការបំផ្លាញចោលទាំងស្រុងនូវរុក្ខជាតិ និងសារធាតុផ្សេងៗទៀត ដែលត្រូវធ្វើភ្លាមៗ និងតាមមធ្យោបាយសមស្របបំផុតនៅចំពោះមុខគណៈកម្មការដែលត្រូវបង្កើតឡើងដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ។

ក្នុងករណីដែលការរក្សាទុករុក្ខជាតិ និងសារធាតុជាការចាំបាច់សំរាប់ដំណើរការនីតិវិធី ការប្រគល់ ឬ ការបំផ្លាញចោលត្រូវធ្វើយ៉ាងឆាប់បំផុតក្រោយពេលដែលសេចក្តីសំរេចរឹបអូសត្រូវចូលជាស្ថាពរ ។

ការប្រគល់ និងការបំផ្លាញចោល ត្រូវពិនិត្យកត់ត្រាក្នុងកំណត់ហេតុមួយដែលមានបញ្ជាក់ច្បាស់លាស់អំពីអាចម៍ល័ក្ខដែលត្រូវបានប្រគល់ ឬ បំផ្លាញចោល ។

ស្លាកនៃត្រាអាចម៍ល័ក្ខ ឬ ចំណារនៅលើកញ្ចប់ត្រូវដាក់ជាឧបសម្ព័ន្ធភ្ជាប់ជាមួយកំណត់ហេតុ ដែលត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយបុគ្គលទាំងអស់ដែលបានចូលរួមក្នុងការប្រគល់ ឬ ការបំផ្លាញចោលនោះ ។

ជំពូកទី ២៣

ការផ្តល់ទៅអនីតិជននូវជាតិគីមីពុលសំរាប់ហិតស្រូប

មាត្រា ៨៦ .-

ជនណាដែលដឹងច្បាស់ហេតុផល ហើយនៅតែផ្តល់អោយអនីតិជនហិតស្រូបនូវជាតិគីមីពុល ណាមួយដែលមានចុះក្នុងបញ្ជីកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាលត្រូវផ្តន្ទាទោស ដាក់ពន្ធនាគារពី ១ឆ្នាំ ដល់ ៥ឆ្នាំ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០. ០០០រ០០ (ប្រាំលានរៀល) ដល់ ១០.០០០.០០០រ០០ (ដប់លានរៀល) ។

ជំពូកទី ២៤

វិធានការប្រឆាំងនឹងការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀនដោយបំពាន

ផ្នែកទី ១

បទបញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ៨៧ .-

ការប្រើគ្រឿងញៀនដោយបំពាន និងការប្រើប្រាស់ខុសច្បាប់នូវគ្រឿងញៀនមានន័យថាការប្រើគ្រឿងញៀនហាមឃាត់និង ការប្រើប្រាស់ក្រៅបញ្ជារបស់គ្រូពេទ្យនូវគ្រឿងញៀនឯទៀតៗ ដែរ ដែលស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យនៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

អ្នកញៀនជាតិពុល គឺជនដែលចំណុះគ្រឿងញៀន ទាំងរូបកាយ ទាំងស្មារតី បានន័យថា មិនអាចអត់បាននូវគ្រឿងញៀនដែលស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យនៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ការព្យាបាលបន្សាបជាតិពុល គឺការព្យាបាលបំបាត់ការចំណុះរូបកាយទៅនឹងគ្រឿងញៀន ។

មាត្រា ៨៨ .-

ការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀនហាមឃាត់ និងការប្រើប្រាស់ក្រៅពីវេជ្ជបញ្ជានូវគ្រឿងញៀនឯទៀតៗ ដែលស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យ ត្រូវហាមឃាត់នៅលើទឹកដីនៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ផ្នែកទី ២
វិធានការព្យាបាល

មាត្រា ៨៩ .-

អ្នកញៀនជាតិពុល ដែលចូលទៅសុំព្យាបាលដោយខ្លួនឯងនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ ឬ អង្គការឯកទេសណាមួយ ឬ គិលានដ្ឋានណាមួយត្រូវបានទទួលរក្សាការសម្ងាត់ពីអង្គការទាំងនោះ បើសាមីខ្លួនសុំយ៉ាងនេះ ។ ចំណាយលើការព្យាបាលក្នុងមន្ទីរពេទ្យ ឬ អង្គការឯកទេស ឬ គិលានដ្ឋានរបស់រដ្ឋ ត្រូវជាបន្ទុកទាំងស្រុងរបស់រដ្ឋ ។

ជនដែលបានទទួលការព្យាបាលក្នុងល័ក្ខខ័ណ្ឌ ដែលចែងនៅវាក្យខ័ណ្ឌទី ១ អាចសុំអោយមន្ទីរពេទ្យ ឬ អង្គការដែលព្យាបាលចេញលិខិតបញ្ជាក់ឈ្មោះខ្លួន ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ រយៈពេល និងកម្មវត្ថុនៃការព្យាបាល ។

មាត្រា ៩០ .-

ការចោទប្រកាន់មិនត្រូវធ្វើលើជនណាដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើស ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៩៨ កថាខ័ណ្ឌទី ២ ហើយបានចូលខ្លួនដោយខ្លួនឯងទៅទទួលការព្យាបាលមុនការចោទប្រកាន់ ។

មាត្រា ៩១ .-

ព្រះរាជអាជ្ញាអាចកោះហៅជនដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៩៨ កថាខ័ណ្ឌ ទី ២ និយចូលទៅបង្ហាញខ្លួនចំពោះមុខតុលាការក្នុងរយៈពេលមិនតិចជាង ១ខែ ហើយក៏មិនលើស ពី ៦ខែ ហើយអាចបង្គាប់អោយចូលខ្លួនក្នុងរយៈពេល ៨ថ្ងៃ ទៅក្នុងគ្រឹះស្ថានព្យាបាលណាមួយដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ៨៩ ដើម្បីទទួលការព្យាបាលសម

ស្របតាមសុខភាពរបស់ខ្លួន ។ ព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវជូនដំណឹងអំពីសេចក្តីសំរេចរបស់ខ្លួនទៅគ្រឹះស្ថានព្យាបាលនោះ ។

បើជននោះមិនចូលខ្លួនទៅក្នុងគ្រឹះស្ថានព្យាបាលទេ ឬក៏គេចវេសពីការព្យាបាល ដែលគ្រឹះស្ថាននោះកំណត់អោយធ្វើ តុលាការត្រូវយកបទបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៩៤ ទៅអនុវត្តលើជននោះ ។

បើជននោះបានទទួលការព្យាបាលតាមបង្គាប់រហូតដល់ទីបញ្ចប់ ឬ បើជននោះបានបន្តការព្យាបាលដោយទៀងទាត់តុលាការអាចប្រកាសថាមិនដាក់ទោស ។

មាត្រា ៩២ .–

ជនដែលត្រូវជាប់ចោទពីបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៩៨ បើពិនិត្យទៅឃើញថាជន នោះញៀនជាតិពុលតុលាការអាចសំរេចបង្ខំអោយជននោះ ទៅទទួលវិធានការព្យាបាលសមស្រប នឹងសុខភាពរបស់ខ្លួនក្នុងរយៈពេលអនុវត្តនីតិវិធី ។

បើជននោះទទួលការព្យាបាលរហូតដល់ទីបញ្ចប់ តុលាការអាចសំរេចត្រឹមតែធ្វើការព្រមានប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា ៩៣ .–

អ្នកញៀនជាតិពុលដែលត្រូវបានផ្តន្ទាទោសពីបទល្មើស ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៩៨ កថាខ័ណ្ឌទី២ អាចសុំដោយស្ម័គ្រចិត្តចូលទៅព្យាបាលតាមសភាព នៃសុខភាពរបស់ខ្លួនបានក្រោយពីការកាត់ទោស ។ ក្នុងករណីនេះការអនុវត្តទោសត្រូវផ្អាកសិន ។ សាមីជនដែលបានទទួលការព្យាបាលរហូតដល់ចប់ត្រូវចាត់ទុកថាបានទទួលរងទោសរួចហើយ ។

ទោសនោះត្រូវយកមកអនុវត្តវិញភ្លាមកាលបើទណ្ឌិតមិនព្រមទទួលការព្យាបាល ឬ មិនព្រមទទួលការព្យាបាលរហូតដល់ចប់ ។

មាត្រា ៩៤ .–

ជនណាគេចវេះពីវិធានការព្យាបាល ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៩១ និងមាត្រា ៩៥ ដល់មាត្រា ៩៧ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ថ្ងៃ ដល់ ១ខែ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជា

ប្រាក់ពី ១០០.០០០រ០០ (មួយសែនរៀល) ដល់ ១.០០០.០០០រ០០ (មួយលានរៀល) ឬ ផ្តន្ទាទោសណាមួយក្នុងទោសទាំង ពីរនេះ ។

មាត្រា ៩៥ .–

តុលាការផ្នែករដ្ឋប្បវេណីដែលបានទទួលបណ្តឹងពីសហព័ទ្ធ ឬ ពីឪពុកម្តាយ ឬ សាច់ញាតិរបស់សាមីជន ឬ ពីអយ្យការប្តឹងទៅតុលាការរដ្ឋប្បវេណីថា សាមីជនដែលជាអ្នកញៀនជាតិពុលជាមនុស្សដែលគេស្គាល់ថាមានគ្រោះថ្នាក់ដល់អ្នកដទៃនោះ តុលាការរដ្ឋប្បវេណីអាចបង្ខំសាមីជននោះ អោយស្ថិតនៅព្យាបាលក្នុងមន្ទីរពេទ្យ ឬ អង្គការឯកទេសណាមួយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៨៩ ។

មាត្រា ៩៦ .–

កាលបើអ្នកញៀនជាតិពុលប្រព្រឹត្តបទល្មើស ដែលមិនធ្ងន់ល្មមនឹងផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារហើយបើជននោះមិនដែលត្រូវបានផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារដោយព្យួរទោស ឬ មិនព្យួរទោសក្នុងរយៈពេល ៣ ឆ្នាំកន្លងទៅទេ នោះតុលាការអាចសម្រេចមិនដាក់ទោស ប៉ុន្តែត្រូវបង្ខំជននោះអោយទៅ ទទួលការព្យាបាល ។

មាត្រា ៩៧ .–

អ្នកញៀនជាតិពុល ដែលតុលាការផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារលើសពី ៦ខែ ដោយព្យួរទោសពីបទល្មើសផ្សេងទៀត នោះតុលាការអាចបង្ខំអោយជននោះទទួលវិធានការព្យាបាល ។

ផ្នែកទី ៣

វិធានការបង្ក្រាប

មាត្រា ៩៨ .–

ទោះបីមានបទបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៣១ ដល់ ៣៧ ក៏ដោយជនណាប្រព្រឹត្តខុសច្បាប់ដោយរក្សាទុក ទិញ ឬ ដាំដុះដោយចេតនាសម្រាប់ប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួននូវរុក្ខជាតិ ឬ សារធាតុ ដែលចាត់ទុកជាថ្នាំញៀន ឬ សារធាតុដែលមានឥទ្ធិពលលើប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ថ្ងៃ ដល់ ១ខែ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.

០០០៛០០ (មួយសែនរៀល) ដល់ ១.០០០.០០០៛០០ (មួយលានរៀល) ឬ ផ្តន្ទាទោសណាមួយក្នុង ទោសទាំងពីរនេះ ។

ជនណាប្រើប្រាស់ដោយខុសច្បាប់នូវរុក្ខជាតិ ឬ សារធាតុដែលចាត់ទុកជាថ្នាំញៀន ឬ សារធាតុដែលមានឥទ្ធិពលលើប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ថ្ងៃ ដល់ ១ខែ និង ផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០៛០០ (មួយសែនរៀល) ដល់ ១.០០០.០០០៛០០ (មួយលានរៀល) ឬ ផ្តន្ទាទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរនេះ ។

ទោសខាងលើនេះត្រូវទ្វេជាពីរ ប្រសិនបើអ្នកប្រព្រឹត្តបទល្មើសជាអ្នកមានមុខរបរខាងគ្រប់គ្រង និង ព្យាបាលសុខភាព ។

ក៏ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើក្នុងកាលៈទេសៈនៃមូលហេតុ ដែលបទល្មើសណាមួយចែងខាងលើបានប្រព្រឹត្តដោយមានបរិមាណបន្តិចបន្តួច និងប្រព្រឹត្តក្នុងក្របខ័ណ្ឌទទួលទានតាមទំលាប់ ព្រះរាជអាជ្ញាអាចអោយជនប្រព្រឹត្តនោះរួចខ្លួនពីបទចោទ ។ ប្រសិនបើរឿងនេះទៅដល់តុលាការប្រធានតុលាការអាចសំរេចអោយចារីនៃហេតុការណ៍នេះមិនចាំបាច់ទទួលទោស ឬ គ្រាន់តែព្រមានជននោះតែប៉ុណ្ណោះ ។ ត្រូវចាត់ទុកថាជាការទទួលទានតាមទំលាប់ការទទួលទានដែលមិនបណ្តាលអោយញៀន ហើយអ្នកទទួលទានជាអ្នកស្រុកទទួលទានតាមដូនតាធ្លាប់ប្រព្រឹត្តពីយូរណាស់មកហើយ ។

មាត្រា ៩៩ .–

ជនណាដែលបើកបរយានយន្តតាមផ្លូវគោក ផ្លូវទឹក ឬ ផ្លូវអាកាសនៅពេលដែលខ្លួនស្ថិតក្រោមឥទ្ធិពលនៃថ្នាំមានសារជាតិញៀន ដែលខ្លួនបានប្រើដោយខុសច្បាប់ និងបណ្តាលអោយមានគ្រោះថ្នាក់ ទោះបីគ្មានសញ្ញាបង្ហាញអោយឃើញពីក្រៅថាខ្លួនញៀនក៏ដោយក៏ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ថ្ងៃ ដល់ ១ខែនិងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០៛០០ (មួយសែនរៀល) ដល់ ១.០០០.០០០៛០០ (មួយលានរៀល) ឬ ផ្តន្ទាទោសណាមួយនៃទោសទាំងពីរនេះ ។

ជនណាប្រកែកមិនព្រមដាក់ខ្លួនអោយគេធ្វើតេស្តពិនិត្យគ្រឿងញៀន ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចមានចែងនៅវាក្យខ័ណ្ឌខាងលើ ។

ក្នុងករណីបង្កអោយមានរបួសស្នាម ឬ គ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរដល់អាយុជីវិតអ្នកដទៃ ត្រូវផ្តន្ទាទោសជាបីដងនៃអតិបរមាទោសកំណត់ ។

ជំពូកទី ២៥

កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ

ផ្នែកទី ១

បទបញ្ញត្តិរួម ស្តីពីបត្យាប័ន និងការជួយគ្នាទៅវិញទៅមកខាងតុលាការ

មាត្រា ១០០.-

ក្នុងករណីគ្មានសន្ធិសញ្ញា បត្យាប័ននិងការជួយគ្នាទៅវិញទៅមកខាងតុលាការ ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី ១០ និង ១១ ត្រូវអនុវត្តតាមបទបញ្ញត្តិទាំងឡាយ នៃជំពូកទី ២៥ ដែលអនុវត្តបានផងដែរ ទៅលើចំណុចដែលមិនបានបញ្ញត្តិដោយសន្ធិសញ្ញា ។

មាត្រា ១០១.-

រាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាមិនចាត់ទុកបទល្មើសទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងមាត្រាខាងលើនេះ ជាបទល្មើសខាងសារពើពន្ធ ឬ នយោបាយ ឬ ក៏ជាបទល្មើសដែលមានមូលហេតុនយោបាយ ដើម្បីប្រកែកមិនព្រមធ្វើបត្យាប័នចារីនៃបទល្មើសទាំងនោះ ឬ មិនព្រមជួយគ្នាទៅវិញទៅមកក្នុងការស៊ើបអង្កេតការចោទប្រកាន់ពីបទអាជ្ញា និងនីតិវិធីនៃតុលាការចំពោះបទល្មើសខាងលើនេះឡើយ ។

ផ្នែកទី ២

បត្យាប័ន

មាត្រា ១០២ .-

លក្ខខណ្ឌ នីតិវិធីនិងលទ្ធផលនៃបត្យាប័នចំពោះបទល្មើស ដែលមានចែងជាពិសេសក្នុងជំពូកទី ១០ និងទី ១១ ត្រូវបានកំណត់ដោយបទបញ្ញត្តិ នៃជំពូកទី ២៥ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ១០៣ .–

បត្យាប័ននឹងត្រូវបានបដិសេធន៍ដោយរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា កាលបើអាជ្ញាធរខាងតុលាការកម្ពុជាយល់ថាបទល្មើសមិនធ្ងន់សមល្មមនឹងធ្វើបត្យាប័ន ឬ កាលបើអាជ្ញាធរ តុលាការកម្ពុជាយល់ថា វិធានការនេះអាចសំរួលអោយធ្វើការចោទប្រកាន់ ឬ ដាក់ទណ្ឌកម្ម ព្រហ្មទណ្ឌទៅលើជនណាម្នាក់ដោយសារតែមូលហេតុពូជសាសន៍ សាសនា សញ្ជាតិ ឬ មតិនយោបាយរបស់គេ ។

មាត្រា ១០៤ .–

លើកលែងតែមានកិច្ចព្រមព្រៀង ឬ ការសម្រុះសម្រួលគ្នាជាមួយនិងរដ្ឋដែលជាអ្នកប្តឹងសុំរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាដាក់រឿងជូនទៅអាជ្ញាធរខាងតុលាការមានសមត្ថកិច្ច របស់ខ្លួនដើម្បីចាត់ការជំនុំ ជំរះបណ្តឹងព្រហ្មទណ្ឌកាលបើរាជរដ្ឋាភិបាលបដិសេធន៍បត្យាប័នដោយមូលហេតុ ÷

–បទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តនៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬ នៅលើនាវាបង្គតទង់ជាតិខ្មែរ ឬ នៅលើអាកាសយានមានលេខសំគាល់ស្របទៅនឹងច្បាប់កម្ពុជាជាធរមាននៅពេលដែលបទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្ត ។

–បទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយពលរដ្ឋខ្មែរ ។

–ឬ អ្នកដែលសន្មត់ថាបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសស្ថិតនៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ១០៥ .–

កាលបើរាជរដ្ឋាភិបាលប្រកែកមិនព្រមធ្វើបត្យាប័នដែលគេសុំ ដើម្បីអនុវត្តទោសដែលត្រូវបានផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសណាមួយដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី ១០ និងទី ១១ដោយសំអាងថា ទណ្ឌិតជាពលរដ្ឋខ្មែរហើយបើរដ្ឋជាអ្នកសុំនោះ សុំអោយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាចាត់អោយអនុវត្តទោស ឬ សំណល់ទោសដោយខ្លួនឯង នោះរាជរដ្ឋាភិបាលបញ្ជូនពាក្យសុំទៅក្រសួងយុត្តិធម៌ ដើម្បីពិនិត្យពីនិយតភាពនៃបណ្តឹង និងពីភាពត្រឹមត្រូវតាមបញ្ញត្តិ

ច្បាប់ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា រួចសំរេចទៅតាមច្បាប់ ។ កាលបើទោសដែលបាន ផ្តន្ទាតាមប្រភេទ ឬ តាមថិរវេលាជាទោសមានភាព ធ្ងន់ជាងទោសដែលចែងក្នុងច្បាប់កម្ពុជា ចំពោះរឿងដូចគ្នា នោះតុលាការនៃលំនៅដ្ឋាន ឬ នៅទីឃុំឃាំងទណ្ឌិត តាមបណ្តឹងដែលធ្វើ ឡើងដោយទណ្ឌិតខ្លួនឯង ឬ ដោយអយ្យការត្រូវយកទោសដែលស្របនឹងច្បាប់កម្ពុជាមក ដាក់ជំនួស ឬ បន្ថយទោសដែលកាត់នៅឯបរទេសមកត្រឹមទោសអតិបរិមាដែលមានចែងក្នុង ច្បាប់កម្ពុជា ។

មាត្រា ១០៦ .-

បើកាលៈទេសៈទាមទារ ហើយក្នុងករណីប្រញាប់ ព្រះរាជអាជ្ញាអាចបញ្ជាអោយ ចាប់ខ្លួនជនបរទេសជាបណ្តោះអាសន្នបន្ទាប់ពីបានទទួលដំណឹងដែលបានធ្វើផ្ទាល់មកខ្លួន តាមគ្រប់មធ្យោបាយបញ្ជូនសារ ដែលមានទុកស្នាមជាលាយល័ក្ខអក្សរថា នៅរដ្ឋជាអ្នកសុំ មានសេចក្តីសំរេចពីតុលាការបញ្ជាអោយចាប់ខ្លួន ឬ ដាក់ទោសសាមីខ្លួននោះ ពីការប្រព្រឹត្តបទ ល្មើសណាមួយដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី ១០ និងទី ១១ ។ ព្រះរាជអាជ្ញាជូនដំណឹងអំពីការ ចាប់ខ្លួននេះទៅរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ។

ជនដែលត្រូវចាប់ខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្នក្នុងល័ក្ខខ័ណ្ឌខាងលើនេះ អាចត្រូវបាន ដោះលែងអោយរួចខ្លួនវិញបើក្នុងរយៈពេល ២០ថ្ងៃ ចាប់ពីថ្ងៃចាប់ខ្លួនមក រាជរដ្ឋាភិបាល កម្ពុជាឥតបានទទួលពាក្យសុំបញ្ជូនជាផ្លូវការទេ ។

មាត្រា ១០៧ .-

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាអាចយល់ព្រមនិយធ្វើបញ្ជូន ដោយគ្រាន់តែបានឃើញ ពាក្យសុំចាប់ខ្លួនបណ្តោះអាសន្នបើជនដែលគេទាមទារនិយចាប់ខ្លួននោះយល់ព្រមជាលាយ ល័ក្ខអក្សរនៅចំពោះមុខព្រះរាជអាជ្ញា និយគេបញ្ជូនខ្លួនត្រឡប់ទៅប្រទេសដើមវិញភ្លាម ។

ផ្នែកទី ៣

ការជួយគ្នាទៅវិញទៅមកខាងតុលាការ

មាត្រា ១០៨ .–

ក្នុងករណីនៃបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី ១០ និងទី ១១ អាជ្ញាធរខាងតុលាការនៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អាចប្រគល់អំណាចនិយោជអាជ្ញាធរខាងតុលាការមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋបរទេសណាមួយ និងអាចទទួលអំណាចពីអាជ្ញាធរតុលាការនៃរដ្ឋបរទេសណាមួយដែរដើម្បី ÷

១–ប្រមូលយកសក្ខីភាព ឬ យកចម្លើយដែលឆ្លើយតាមផ្លូវតុលាការ ។

២–អោយដំណឹងពីលិខិតផ្សេងៗ របស់តុលាការ ។

៣–ធ្វើការឆែកឆេរ និងឃាត់ទុក ។

៤–ធ្វើការពិនិត្យវត្ថុ និងទីកន្លែង ។

៥–ផ្តល់ពត៌មាន និងវត្ថុតាង ។

៦–ចេញច្បាប់ដើម ឬ សេចក្តីចម្លងដោយមានបញ្ជាក់ថាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើមនៃឯកសារ និង សំណុំរឿងរាប់ទាំងសេចក្តីស្រង់បញ្ជីប្រាក់ពីធនាគារ ឯកសារគណនេយ្យ សំណុំរឿងរបស់ក្រុមហ៊ុន និងឯកសារពាណិជ្ជកម្មព្រមទាំងលិខិតយថាភូត ឬលិខិតឯកជន ។

៧–បង្ហាញ ឬ ផ្តល់សាក្សី អ្នកជំនាញ ឬ ជនដទៃទៀត រាប់ទាំងជនជាប់ឃុំខ្លួនផងដែលយល់ព្រមជួយក្នុងការស៊ើបអង្កេត ឬ យល់ព្រមចូលរួមក្នុងនីតិវិធី ។

៨–ផ្ទេរនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ក្នុងករណីដែលការផ្ទេរនេះត្រូវធ្វើជាចាំបាច់ក្នុងផលប្រយោជន៍គ្រប់ គ្រង ការងារតុលាការអោយបានល្អ ។

៩–រកអត្តសញ្ញាណ ឬ រាវរកធនធាន ទ្រព្យសម្បត្តិ បរិក្ខារ សំភារៈ និងសារធាតុទាំងឡាយដើម្បីប្រមូលជាតុល្យនៃភស្តុតាង ។

១០–ដាក់ក្រោមវិធានការរក្សាទុកជាបណ្តោះអាសន្ននូវផលិតផល និងទ្រព្យសម្បត្តិដែលបានមកពីបទល្មើសព្រមទាំងបរិក្ខារ សំភារៈ និងសារធាតុដែលប្រើប្រាស់ ឬ ទុកសំរាប់ប្រើប្រាស់ដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

១១–ចាត់អោយអនុវត្តសេចក្តីសំរេច ដែលបញ្ជានិយធ្វើការរឹបអូសផលិតផល ទ្រព្យសម្បត្តិ បរិក្ខារ សំភារៈ និង សារធាតុទាំងឡាយ ។

១២–បញ្ជានិយធ្វើការរឹបអូសវត្ថុទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងចំណុចខាងលើ ។

១៣–អោយដំណឹងអំពីការចោទប្រកាន់ ក្នុងនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

១៤–សួរចម្លើយជនជាប់ចោទ ក្នុងនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

ល័ក្ខខ័ណ្ឌទាំងឡាយនៃការសុំជំនួយខាងតុលាការទៅបណ្តារដ្ឋបរទេស ឬ ល័ក្ខខ័ណ្ឌដែលត្រូវចាត់ការលើពាក្យសុំជំនួយខាងតុលាការពីបណ្តារដ្ឋបរទេស ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ២៦

ការសម្របសម្រួលការប្រយុទ្ធប្រឆាំង និងការប្រើប្រាស់ និងការធ្វើជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់

ផ្នែកទី ១

ការសម្របសម្រួល ការប្រយុទ្ធប្រឆាំង និងការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀនដោយបំពាន

មាត្រា ១០៩.–

អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងគ្រឿងញៀន អនុវត្តនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការប្រើប្រាស់ដោយបំពាននូវគ្រឿងញៀន ។

អគ្គលេខាធិការដ្ឋាននៃអាជ្ញាធរជាតិ រៀបចំការប្រជុំពិភាក្សារបស់អាជ្ញាធរជាតិ និងដាក់ចុះឱយអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចទាំងឡាយរបស់អាជ្ញាធរជាតិ ។

សមាសភាព និងមុខនាទីរបស់អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងគ្រឿងញៀន ត្រូវកំណត់ដោយព្រះរាជក្រឹត្យ ។

ផ្នែកទី ២

ការសម្របសម្រួលនៃការប្រយុទ្ធប្រឆាំង និងការធ្វើជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់

មាត្រា ១១០ .-

នាយកមន្ទីរប្រឆាំងគ្រឿងញៀននៃក្រសួងមហាផ្ទៃ ប្រមូលផ្តុំពត៌មានទាំងអស់ ដែលអាចសម្រួលការស្រាវជ្រាវរក និងការបង្ការជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ ហើយសម្រួលប្រតិបត្តិការទាំងអស់នៅក្នុងផ្ទៃប្រទេស ក៏ដូចជាក្នុងផ្ទៃអន្តរជាតិ ដើម្បីបង្ក្រាបជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ ។

សមាសភាព និងមុខនាទីរបស់នាយកមន្ទីរខាងលើនេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ២៧

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១១១ .-

បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ,ថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៧
ព្រះហស្តលេខា
នរោត្តម សីហនុ

បានបង្គំទូលថ្វាយនិងជំរាបជូន
សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ និងទី ២
ទេសរដ្ឋមន្ត្រី និង ជារដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌
ហត្ថលេខានិងត្រា
ចែម ស្ងួន

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១	នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២
ព្រះហស្តលេខា	ហត្ថលេខា
នរោត្តម រណឫទ្ធិ	**ហ៊ុន សែន**